

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ

*“A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji
dobra djela čini i koji govori: ‘Ja sam, doista,
musliman!’” Sura Fussilet, ajet 33*

Informativni islamski časopis

El-Asr

Izdvajamo:

Skrušenost u namazu

Uzroci sticanja lijepog ahlaka

Iman kao osnova ljubavi i bratstva

Muslimanke u Japanu

Pod vođstvom Halida ibn Velida r.a

Historijat Hadža

Informativni islamski časopis "El-Asr"

Izdavač
Stichting Hidžra

Adresa
Pinksterbloem 64
1441 RL Purmerend

Registracija
KvK Amsterdam 34185854

Uplate
Rabo Bank 1427.67.425

Glavi i odgovorni urednik
Ebu-Hamza

Redakcija
S. Fazlic
A. Sibonjic
A. Karic

Saradnici u ovom broju
Ummu Imad

Kontakti
Tel.: 06-264 700 38
E-Mail: bilten@jasnauputa.com
hidzra@hotmail.com
www.jasnauputa.com

U ovom broju

Uspijeh na oba svijeta	3
Rukovanje sa ženom strankinjom	5
Hadis sa komentarom	6
Kratka biografija Šejha Abdul-Vahaba	7
Bolest slabljenja imana	8
Osnova ljubavi i bratstva je iman	10
Historijat Hadža	12
Uzroci sticanja liepog ahlaka	14
Brate, ne nanosi zlo muslimanima	15
"Sloboda" žene u koju je poziva Zapad	16
Muslimanke u Japanu	18
Neke metode u odgoju djece	20
Arap i njihovo stanje prije Islama	21
Starica je bila razlog	23
Pod vođstvom Halida ibn Velida r.a.	24
Skrušenost u namazu	26
Slijedenje sunneta Poslanika s.a.v.s.	28
Iskrivljenost današnjeg Tivrata	29
Provjerite svoje znanje	30
Reklame	31
Apel za pomoc !!!	32

Uspijeh na oba svijeta se ogleda kroz čišćenje duše

Uzvišeni je objavio: *«Uspjeće samo onaj ko je očisti a bit će izgubljen onaj ko je uprlja.* (Eš-Šems 9.-10) Allah obećava uspjeh samo onima koji očiste svoju dušu od grijeha (tj. da ostave sve ono što je Allah zabranio i da rade ono što je Allah naredio) i taj uspjeh je i na dunjaluku i na ahiretu. Kako je Uzvišeni objavio: *«...da od Gospodara svoga oprosta tražite i da se pokajete, a On će vam dati da do smrtnog časa lijepo proživite i svakom čestitom daće zasluženu nagradu.»* (Hud 3) Mnogi ljudi danas teže uspjehu na dunjaluku ali neznaju kako da dođu do tog uspjeha i vidiš ih kako trče za dunjalukom kao da su izgubljeni. O ti koji imaš zdrav razum razmisli gdje je sreća, i na koji se način postiže ta sreća. Svi se slažemo da onaj ko ima smiraj u dušu da je sretan. A smiraj dolazi samo onome ko je očisti od grijeha. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, je rekao: *“Svaki čovjek je trgovac svojom dušom, tako da postaje, ili njen osloboditelj ili njen upropastitelj”.* (Muslim) Musliman također treba da vjeruje da se duša čisti lijepim imanom i dobrim djelima, a kvari i prlja nevjerstvom i grijesima. U tom smislu Uzvišeni kaže: *«I obavljaj molitvu početkom i krajem dana, i u prvim časovima noći! Dobra djela, zaista, poništavaju hrdava.»* (Hud 114)

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, je rekao: *“Kada vjernik počini neki grijeh, na njegovu se srcu pojavi crna mrlja. Ako se pokaje, prekine ga dalje činiti i ponovo zamoli da Allahu bude naklonjen, srce ce mu se očisti, a ako ga i dalje nastavi činiti, i mrlja će se povećavati sve dok mu nezahvati cijelo srce”.* (Nesai, Tirmizi. Tirmizi ga ocjenjuje kao hasen-sahih) To je koprena o kojoj se govori u rječima Uzvišenog: A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova. (Mutaifin 14) Zato je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, rekao: *“Boj se Allaha ma gdje bio! Kad pogrešiš učini dobro djelo, pa će dobro djelo izbrisati nevaljalo. Lijepo postupaj sa drugima!”* (Ahmed, Tirmizi i Hakim) Kako bi se duša valjano odgojila i očistila, sve ovo moraju pratiti sledeći koraci:

Pokajanje

Pod pokajanjem se podrazumjeva: prestanak sa grijesima, kajanje za ranije učinjene grijehe i čvrsta odlučnost da se oni u buduću nikad više neće ponoviti. U tom smislu Uzvišeni kaže: *“O vi koji vjerujete, učinite pokajanje Allahu iskreno, da bi Gospodar vaš preko ružnih postupaka vaših prešao i da bi vas u džennetske bašče, kroz koje rijeke teku, uveo.* (Et-Tahrir 8.) *I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da bi ste postigli ono što želite!”* (En-Nur 31.) Allahov Poslanik,

sallallahu alejhi ve selleme, je rekao: *“Allah se obraduje pokajanju Svoga roba, više nego čovjek koji se sa svojom jahalicom, natovarenom hranom i vodom, nađe u opasnoj pustinji, pa zaspi, te kad se probudi, vidi da mu je jaholica pobjegla, te se da u potragu za njom sve dok ga žeđ ne savlada, a onda kaže: Vratću se na mjesto gdje sam bio i tamo leći da umrem. Pa se vrati, stavi glavu na podlakticu, legne da umre, a onda se probudi i pored sebe ugleda svoju jahalicu sa opskrbom hranom i vodom. Allah se obraduje pokajanju svome robu, više nego što se ovaj obraduje svojoj jahalici i opskrbi”.* (Muttefekun alejhi) Zato ti dragi brate obraduj svoga Gospodara sa ostavljanjem grijeha i vrati se svom Gospodaru.

Samokontrola

Musliman brižljivo prati svoju dušu i nastoji da joj usadi čvrsto ubjeđenje da u svakom trenutku njegova života nad njom bdiye. Dobra duša se zaokuplja razmišljanem o Allahovoj veličini i savršenstvu, osjećajem prisnosti pri Njegovu spominjanju, te pokornosti prema Njemu, čeznjom za Njegovom bliskošću i željom da mimo svakog drugoga jedino prema Njemu bude upravljena. Na tu se vrstu iskrene predanosti misli se u

Nastavak na sl. strani

“Vi ćete sigurno biti iskušani u imecima vašim, i životima vašim, i slušat ćete doista, mnoge uvrede od onih kojima je data Knjiga prije vas, a i od mnogobožaca. i ako budete izdržali i Allaha se bojali, pa tako trebaju postupiti oni koji su jakom voljom obdareni”
Ali-Imran:186

**“Od Ebu-
Hurejre r..a. se
prenosi da je
Allahov
Poslanik
s.a..v.s.
rekao:
“Kome Allah
s.v.t. želi dobro,
stavi ga
na kušnju”**

Biježi Imam Buharija

riječima Uzvišenog: *“Ko je bolje vjere od onoga ko se iskreno preda Allahu, čineći još i dobra djela? (En-Nisa, 125) Onaj ko se sasvim preda Allahu, a uz to čini dobra djela uhvatio se za najčvršću vezu. (Lukman, 22) I imaj te na umu da Allah zna šta je u dušama vašim pa ga se pričuvajte! (Bekare, 235) Allah zaista nad vama bdije!”* (En-Nisa, 1) Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, je rekao: „Da obožavaš Allaha kao da ga vidiš, jer ako ti njega ne vidiš, on tebe sigurno vidi.“ (Muttefekun alejh) Upitan: Šta u obaranju pogleda čovjeku najbolje pomaže? Džunejd, Allah mu se smilovao, odgovorio je: 'Tvoja spoznaja da onaj koji te vidi, uvijek vidi ono što gledaš tj. vidi to prije tebe'. Sufijan es-Sevri je rekao: 'Drži se samokontroliranja pred Onim za koga nema nepoznatog, nadaj se u Onoga koji ispunjava obećanje i čuvaj se onoga koji može kazniti!' Ibn Mubarek je nekom čovjeku rekao: 'Čovječe samokontroliraj se pred Allahom!' Pa ga je čovjek upitao: 'Šta je to samokontrola?' Našto mu je on odgovorio riječima: 'Budi kao da stalno vidiš Uzvišenog Allaha!' Pripovjeda se da je neki dobri čovjek naišao pored jedne družine koja se natjecala u bacanju strijele, a jednog od njih je zatekao kako, podalje od njih, sam sjedi, pa je želeći da ga nešto upita, pošao prema njemu, našto mu je ovaj

rekao: 'Spominjanje Allaha je poželjnije'. Na pitanje: 'Zašto si sam?' Odgovorio je: 'Sa mnom je moj gospodar i dvojca mojih meleka'. Na pitanje: 'Ko je od ovih prvi?' Odgovorio je: 'Onaj kome Allah oprosti? A na pitanje kuda vodi ovaj put? Pokazao je prema nebu, a zatim je ustao i otišao. Zato kontroliraj svoja dobra i loša djela, pa vidi gdje si kod Allaha, koji te je stvorio, koji te hrani, koji te drži na svojoj zemlji?

Samoobračunavanje

Obračunavaj se kao što bi obračunavao svoju firmu ili svoj novac o kome vodiš računa da nebi otišao u manjak. Preče ti je da vodiš računa o svojim djelima kod Allaha jer možeš se sutra sresti s Njim. To je ono što se pod samoobračunavanjem podrazumjeva i jedan od načina da se duša popravi, odgoji i očisti. U tom smislu Uzvišeni kaže: *“O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer on dobro zna šta radite. (El-Hasr 18) I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite.”* (En Nur 31) Omer r.a je rekao: Obračunavajte se sami sa sobom, prije nego što budete pitani! O njemu r.a se pripovjeda da bi, kada bi pala noć, uzeo štap i njime bi se udarao po nogama, pitajući sam sebe, šta si danas uradio? Od Ahnefa ibn Kajsa se pripovjeda da bi znao prici svijeći i na njen plamen staviti svoj prst sve

dok ne osjeti žestinu vatre, tad bi sam sebi rekao: Ahnefu šta te je navelo da tada i tada učinis to i to? O nekom dobrom čovjeku se pripovjeda da je pošavši u borbu strastveno pogledao u neku ženu, pa je digao ruku i sam sebi prolio oko, rekavši mu, pogledao si u ono u što nisi smjelo. Pripovjeda se da je jedan drugi čovjek, naišao pored sobe i pomislio je, kada je ova soba napravljena? Pa se okrenuo i svojoj duši rekao: 'Pitaš me za ono što se tebe ne tiče. Kazniću te sa postom od godinu dana. Zarekao se i postio je godinu dana. Ovako su se dobre generacije preispitivale, povodeći se ajetom: *„A onome koji je pred dostojanstvom Gospodara svoga strepio i dušu od prohtjeva uzdržao Džennet će boravište biti sigurno.”* (En-Nazijat 40, 41)

Pripremio Sedin Gulamić

Dodir ili rukovanje sa ženom strankinjom (tj. ženom s kojom je moguće stupiti u brak)

Ovo spada u ono sa čime su strani običaji preplavili Allahov subhanehu ve te'ala šerijat. U zajednicu su ušli pokvareni običaji ljudi koji nepoštuju Allahove subhanehu ve te'ala propise. U ovome se stiglo toliko daleko da čak, ako ih neko opominje sa Allahovim subhanehu ve te'ala propisima iznoseći dokaze sa

[Hadisbilježi Imam Ahmed 412/1, a nalazi se i u Sahihul džamiju 4126.] Da li je iko čišćeg srca od Resulullaha s.a.v.s., a on je rekao: "Zaista se ja ne rukujem sa ženom." [Hadis bilježi Imam Ahmed 357/6, a

Rekao je Poslanik alejhisselam: "Da nekog udare željeznom iglom u glavu bolje je za njega nego da dodirne ženu koja mu nije dozvoljena za dodir."

obješnjenjem biva optužen za kidanje rodbinskih veza, nazadnost, otežavanjem i sumnjičenjem u pogledu dobrih namjera.

Rukovanje sa amidžićnom (amidžinom kćerkom), tetičnom i dajdžićnom postalo je u našoj zajednici lakše od pijenja vode, a da su u ovo gledali vidljivošću koja opaža opasnost ovakvog ponašanja bilo bi bolje. Resulullah sallallahu alejhi ve sellem kaže: "Da nekog udare željeznom iglom u glavu bolje je za njega nego da dodirne ženu koja mu nije dozvoljena za dodir." [Hadis bilježi Taberani 212/20, a nalazi se i u Sahihul džamiju 4921.] Nema sumnje da ovo spada u blud ruke kao što je rekao Resulullah s.a.v.s.: "Dva oka čine blud, dvije ruke čine blud, dvije noge čine blud, polni organ čini blud."

nalazi se i u Sahihul džamiju 2509.]

Resulullah s.a.v.s. je također rekao: "Zaista ja ne dodirujem ruke žena." [Bilježi ga Taberani u Kebiru, a nalazi se i u Sahihul džamiju 7054.]

Od Aiše radijallahu anha se prenosi: "Ne, tako mi Allaha, Resulullahova s.a.v.s. ruka nikada nije dodirnula žensku ruku, a osim toga one su mu dale prisegu riječima." [Bilježi ga Muslim 1489/3] Pa neka se boje Allaha subhanehu ve te'ala oni koji svojim ženama prijete razvodom, ako se ne rukuju s njihovom braćom. Neophodno je da se zna da je rukovanje preko odjeće isto tako zabranjeno.

Iz knjige "Muharemati" od Šejha Munedždžida

Pripremio Šerif Fazlić

Prenosi Umejma

bint Rukajja

radijallahu

anha

de je rekao

Poslanik

s.a.v.s.:

"Ne rukujte se sa

ženama, i ono

što sam rekao

jednoj ženi, kao

da sam rekao

stotinama

drugih žena"

Hadis bilježe

Imam Ahmed,

Tirmizija I Hakim

SLIKE !

Rekao je šejh Muhammed ibn Salih el-Usejmin: "Smatram da nije dozvoljeno oblačiti odjeću na kojoj se nalaze slike živih bića, bez obzira, da li se radi o dječijoj ili odjeći odraslih, i da nije dozvoljeno čuvati slike osim za potrebu, kao što je lična karta, vozačka dozvola, i si., Također, nije dozvoljeno oblačiti kapu na kojoj je ljudska ili životinjska slika, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Meleci ne ulaze u kuću u kojoj je pas i slika." (Buharija) Zabranjeno je posjedovati - kako to kažu - slike za uspomenu i sjećanje. Onaj ko ih posjeduje, obaveza mu ih je uništiti, bilo da su obješene na zid ili stavljene u album. Ukoliko to ne uradi, zabranio je melecima ulazak u njegovu kuću. (Pogledaj Kitabu-l-libasi ve-z-zineti 3/589; Fetava ulemai biladi-l-harami) Postoje i drugi vjerodostojni hadisi koji ukazuju na zabranu slika uopćeno, kao što su: Riječi Poslanika, s.a.v.s. Aiši, radijallahu anha, kada je ugledao slike na prostirci koju mu je kupila: "Znaš li da će vlasnici ovih slika biti kažnjeni na Sudnjem danu." (Buharija) Riječi Alije, radijallahu anhu: "Naredio mi je Poslanik, s.a.v.s., da zamažem svaku sliku i izravnam svaki kabur." (Muslim)

Semir Imamovic

Davanje prednosti drugome

Prenosi se od Ebu-Hurejre r.a. da je došao jedan čovjek Poslaniku alejhisselam pa ga je poslao kod svojih žena, a one su mu rekle: "Kod nas nema ništa drugo do vode." Zatim je rekao Allahov Poslanik s.a.v.s.: "Ko će ugostiti ovog čovjeka?" Jedan od ensarija je rekao: "Ja ću." Te je otišao sa njim svojoj kući i rekao svojoj ženi: "Počasti gosta Allahova Poslanika s.a.v.s." Ona je rekla: "Kod nas nema ništa drugo do dječije hrane." On je rekao: „Spremi tu harnu, pripremi lampu i uspavaj djecu." Zatim je ustala kao da popravlja lampu ugasivši je tako. Domaćini su se pretvarali kao da učestvuju u jelu sa gostom i tako su zanoćili gladni. Kada je osvanulo jutro, domaćin i gost su otišli kod Allahova Poslanika alejhisselam i on im je rekao: „Allah se nasmijao sinoć ili začudio se postupcima vas dvojice." Pa je objavio Uzvišeni Allah: *"I više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni, koji se sačuvaju škrtosti sigurno će pobijediti."*

Navedeni hadis bilježi Imam Buharij, Sahih 7/119, br.hadisa 3798

Komentar

Hadis odslikava stanje velike neimaštine u kojoj je živio Allahov Poslanik s.a.v.s. i veliki broj ashaba, tako da u njegovoj kući nije bilo hrane, jedino je bilo vode. Ovo stanje je bilo u početku njegova boravka u Medini prije islamskih osvajanja. Prenosi se od Aiše r.a. daje rekla: "Znalo je proći po dva mjeseca, a da se u kućama Allahova Poslanika alejhisselam nije palila vatra." Pa je upitana: "A od čega ste živjeli?" Rekla je: "Od vode i hurmi." (Imam Buharij, Sahihu 11/283, br.hadisa 6459) Iz hadisa se jasno vidi da su ashabi ugostili i častili svoje goste sa onim što su imali, makar to bilo i malo, nisu pretjerivali u gošćenju, niti su se zaduživali da bi ih počastili, niti su im pružali gostoprimstvo iznad svojih materijalnih mogućnosti. Ovo nije nikakva škrtost niti pokudena osobina. Pripremila je lampu tako da je jedva davala svjetlost i prije nego što je servirala večeru, ustala je, pretvarajući se kao daje želi popraviti, potpuno ju je ugasila. Njih dvoje nisu ništa jeli, tako da su zanoćili gladni. Ovo je samo jedan od mnoštva primjera nesebičnosti ashaba, požrtvovanosti i davanja prednosti drugima nad samim sobom u dunjalučkim stvarima. Ovu njihovu osobinu je potvrdio i Uzvišeni Allah na nekoliko mjesta u Časnom Kur'anu. Samo davanje prednosti drugome nad sobom nije obavezno (vadžib), nego je poželjno i za ovu osobinu slijedi velika nagrada od Uzvišenog Allaha. Vidljivo je da se ovaj događaj desio prije obaveznosti pokrivanja, tako da je bilo dozvoljeno zajedničko sjedenje

muškaraca i žena te nije žena bila obavezna da bude obučena po utvrđenoj šeriatskoj odjeći. Razlog tome je, što islamsko zakonodavstvo nije objavljeno odjednom, nego je postepeno objavljivano. Po mišljenju većine islamske uleme kur'anski ajeti, o obaveznosti pokrivanja, su objavljeni pete godine po hidžri. Sa tim je Uzvišeni Allah strogo zabranio zajedničko sjedenje makar sa ženom bio i njen muž, brat ili sin, u društvu drugih muškaraca koji joj nisu u bližnjem srodstvu. Iz ovog propisa se izuzimaju situacije o kojima postoje šeriatski dokazi o dozvoljenosti zajedničkog sjedenja, kao što je:

mladenaca i	zaruke budućih
ukoliko	pri liječenju
tu bolest.	nema doktorice za
u tolikoj	Ovo je dozvoljeno
dovoljno da	mjeri koliko je
potrebe i	se obave te
	nije dozvoljeno

prelaziti granice potrebnog. A u onome gdje se ne navodi dokaz za dozvoljenost zajedničkog sjedenja propis ostaje haram. Rekao je Uzvišeni Allah: *"A ako od njih nešto tražite, tražite to od njih iza zastora. To je čistije i za vašu i za njihova srca."* Sura Ahzab:53 Ako je ovaj propis vezan za žene Allahova Poslanika alejhisselam, a one su svim muslimanima zabranjene (da se njima žene), onda je ovaj propis za druge žene preči i obavezniji, posebno zbog toga što je Uzvišeni Allah naveo razlog za to, a on se sastoji u zabrani miješanja muškaraca i žena prilikom sjedenja, "Jer je to čistije za vašu i za njihova srca". Pa jesu li srca današnjih muslimana čistija od srca ashaba? Koliko je samo harama učinjeno (rukovanje, grljenje i ljubljenje, pijenje alkohola, svađe, ogovaranje i klevetanje, psovka, zinaluk...) zbog zajedničkog sjedenja muškaraca i žena koji često puta u ljetnim danima budu dobrom dijelom ili u potpunosti razgolićeni?! Zato nije dozvoljeno upotrebljavanje derogiranih tekstova koji dozvoljavaju mješovito sjedenje muškaraca i žena, jer je to iskrivljavanje i zloupotrebljavanje šeriatskog propisa. To je isto kao onaj koji uzima za dokaz dozvoljenosti pijenja alkohola ajete koji ne govore o strogoj zabrani alkohola, a zaboravlja posljednji ajet u kome je došla stroga zabrana alkohola. Pa neka se boji Allaha s.v.t. onaj koji to dozvoljava i radi pod pritiskom običaja, ili da ne izgubi autoritet kod ljudi, ili radi svoje naklonosti i strasti za tim, ili što on sam to radi i prakticira.

Preuzeto iz knjige "Biseri Poslanikove a.s. mudrosti" od M. Hadžića; pripremio Ebu-Hamza

Kratka biografija Šejha Muhameda Ibn Abdel-Vahaba rahmetullah alejhi

Allahovom s.v.t. voljom i dozvolom je u 12 stoljeću po Hidžri rođen Šejh Muhamed Ibn Abdel-Vahab rahmetullah alejhi. Šejh Abdel-Vahab se pojavio u periodu u kojem je islamski svijet bio prekriven plaštvom mrtvila, dok je širk razarao islamsko biće. Zalutalost, bid'at (novotarije u vjeri) i širk su bile odlike tog vremena, vremena u kom se ulema - zbog svoje slabosti ili neznanja - nije mogla oduprijeti ovim pojavama; ljudi su se - estakfirullah - mrtvima molili da se za njih zauzimaju kod Allaha s.v.t., a od mezarja su pravljena molitvišta. Samo jedna mala skupina islamskih učenjaka se borila da istinska i čista vjera, kako su je shvatale i u životu sprovedile prve generacije muslimana, proteče žilama ummeta, ali je ta grupa bila ignorisana i sprečavana, prije svega od onih koji su bili duboko zagazili u sliedenju svojih strasti i uvođenju bid'ata u vjeru. Zavladao je talas pesimizama a sve se više gubila nade u bolje dane.

Zaista, Uzvišeni Gospodar svih svjetova čuva svoju vjeru Islam, Časni Kur'an i Sunet Poslanika Muhameda sallallahu alejhi ve selleme. Allah s.v.t. zbog svoje milosti prema ummetu svakog vijeka šalje čovjeka koji oživljava Sunet Poslanika s.a.v.s. i način shvatanja i primjene Islama, onako kako je Islam shvatala i primjenjivala u svakodnevnom životu prva generacija muslimana, to jest najbolja generacije koja je ikad postojala (vidi hadis Muhameda Ibn Abdullaha, zabilježen u Sahih Sunenu Ebu Davuda (3606, Kitab Al-Malaah'iem). Velika većina islamskih učenjaka (vidi djelo: Akida Šejha Muhameda Ibn Abdel-Wahaaba i njen uticaj

na islamski svijet, 1/19-21) smatra da se ovaj hadis odnosi i na Šejha Abdel-Vahaba, koji je u 12-tom stoljeću po Hidžri ponovo oživio Sunet Poslanika s.a.v.s..

Prenosi se od Mugire ibn Šu'beta radijallahu anhu da je rekao Poslanik s.a.v.s.: "Neprestano će jedna skupina iz moga ummeta biti izražajna (potpomognuta) sve dok se ne ostvari Allahovo obećanje." (bilježe Buharija i Muslim) Od Muavije radijallahu anhu se prenosi da je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika s.a.v.s. kada je rekao: "Neprestano će skupina iz moga ummeta nositi emanet da'veta i naređivanja dobra i odvratanja od zla, neće im naškoditi oni koji ih u laž budu utjerivali niti oni koji se razidu sa njima sve dok se ne ispuni Allahova odredba." (bilježe Buharija i Muslim).

Prenosi se od Džabira ibn Semureta da je rekao Poslanik s.a.v.s.: "Ova će vjera neprestano opstojati i borit će se za nju skupina muslimana, sve dok ne nastupi Sudnji Dan." (bilježi Muslim)

Rad i djelovanje Šejha Abdel-Vahaba je donio je sa sobom početak ponovnog buđenja ummeta iz tmina zalutalosti i vraćanja na put Suneta Poslanika s.a.v.s., te praktikovanja i shvatanja Islama, onako kako ga praktikovao

Posklanik s.a.v.s., njegovi ashabi i tabi'ini, a kako je zabilježeno u pozantim hadiskim zbirkama, kao što su: Buharija, Muslim, Ebu-Davud i Ibn Madžah. Šejhov poziv na vraćanje na istinske izvore dina-Islama identičan je pozivu Imama Šejhul-Islam Ibn Tejmiije rahmetullah alejhi i njegovog studenta Ibnu-l-Kajjima rahmetullah alejhi u osmom stoljeću kao i Imama Ahmed Ibn Hanbala rahmetullah alejhi u trećem stoljeću po Hidžri.

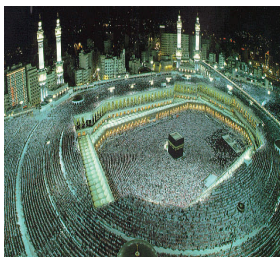
Allah Uzvišeni spominje u Časnom Kur'anu prvu generaciju muslimana: *"Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allaha vjerujete."* (Ali-Imran:110) Poznati mufesir Ibn Kesir pojašnjava u svom Tefsiru ovaj Kur'anski ajet na sledeći način: "Ovaj ajet odnosi se na cio ummet i na svako vrijeme, a najbolje vrijeme bilo je vrijeme Allahovog Poslanika s.a.v.s., i njegovih ashaba, zatim onih koji su ih slijedili."

Uzvišeni Gospodar kaže: *"Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onome svijetu"* (El-Ahzab:21)

Takođe kaže Allah s.v.t.: *"I neka među vama bude skupina ljudi koja na dobro poziva i naređuje dobro i odvraća od zla"* (Ali-Imran:104)

Ebu Hamza

*“Ko se često
sjeća smrti
omrznuće
mu ovaj
svijet i sve
što je na
njemu*

Hassan el
Basri r.a.

Bolest slabljenja imana (nastavak iz prošlog broja)

10. Tvrdičluk i škrtost

Škrtost čini da onaj koji je slabog imana da skoro ništa ne izdvaja na Allahovom putu, makar neko od njega tražio sadaku, i siromaštvo njegove braće muslimana bilo vidljivo ili ih zadesila kakva nesreća. To ništa jasnije ne potvrđuje od Allahovih riječi: “*Vi se, eto, pozivate da trošite na Allahovom putu, ali, neki od vas su škrti, - a ko škrtari, na svoju štetu to čini, jer Allah je bogat, a vi ste siromašni. - A ako glave okrenete, On će vas drugim narodom zamijeniti, koji onda, kao sto šte vi, neće biti*” (Kur’an, Muhammed, 38).

11. Nesrazmjer riječi i djela

Allah, dž.š., rekao je: “*O vjernici, zasto jedno govorite, a drugo radite. O, kako je Allahu mrsko kad izgovarate riječi koja djela ne prate*” (Kur’an, Es-Saff, 2-3). Nema sumnje da je ovo jedna vrsta nifaka, a onaj čije riječi budu u suprotnosti sa njegovim djelima postaje mrzak kod Allaha i omražen kod ljudi. Stanovnici vatre će saznati sudbinu onoga koji je naređivao dobro na dunjaluku, a nije ga činio i zabranjivao ono što je loše, a sam ga radio.

12. Zluradost

Raduje se svakoj propasti, gubitku ili nesreći koja zadesi njegovu braću

muslimane. On osjeća radost jer je njihova blagodat nestala i jer je stvar kojima su se drugi odlikovali nad njim izgubljena.

13. Gledanje na svijet kroz prizmu činjenja grijeha

On pita da li nešto doseže do grijeha ili ne, ne obazirući se na mekruhe. Većina ljudi, kada žele uraditi neki posao, ne pitaju da li on spada u dobročinstvo, već kažu:

“Seže li to do grijeha? Je li ono haram ili samo mekruh?”

Ovakav stav vodi ka zapadanju u mekruh i sumnjivo, što će jednog dana, neminovno, odvesti u grijeh. To čini čovjeka nemarnim pri činjenju mekruha i sumnjivog sve dok u njemu ne vidi jasnu zabranu. Poslanik, s.a.v.s., o ovome je kazao: “Ko padne u sumnjivo, pao je u zabranjeno - haram, kao pastir koji čuva svoje stado oko njemu zabranjene, zemlje, bojeći se svakog časa da u nju ne prijeđe...” (Muslim, 1599) Neki od ovih, kada im se objasni da je neki postupak haram, zapita: “Je li to teži ili lakši haram? Koliki je grijeh koji sa sobom nosi?” Ovakva osoba, ne samo da je bezobzirna spram udaljavanja od lošeg i pokudenog, već je u stanju da učini i lakše grijeha, omalovažavajući teret koji sa sobom nose. To vodi prekoračavanju Allahovih zabrana, te uklanjanju prepreka za činjenje velikih grijeha. Zbog toga je

Poslanik, s.a.v.s., u sahih

hadisu, kazao: “Poznajem ljude iz moga ummeta koji će doći na Sudnji dan sa dobrim djelima veličine brda pa će ih Allah u prah i pepeo pretvoriti.” A Sevban reče: “Opiši nam ih, o Allahov Poslanice, da ne bismo bili od njih, a mi to ne znamo. Poslanik reče: “Oni su vaša braca od vaše kože; noći provode (u ibadetu) koliko i vi provodite, ali oni su oni koji, kada se osame sa grijehom, počine ga” (Ibn Madze’, 4245, Sahih el-dzami’ 5028). U grijeh padaju bez oklijevanja, s velikom лакоćom, i gori su od onih koji ga čine s predumišljanjem, a svi su u opasnosti. Ovakva vrsta ljudi, zbog slabosti svoga imana, umanjuje težinu grijeha i ne vidi da rade loše. Stoga, Ibn Mes’ud opisujući stanje vjernika i munafika kaze: “Vjernik vidi svoje grijeha kao brdo koje se nad njim nadvilo, bojeći se da se na njega ne sruši, a munafik vidi svoje grijeha kao muhu koja mu ispred nosa prođe, pa samo rukom nehajno odmahne” (Buharija, Feth el-Bari, 11/102).

14. Omalovažavanje dobročinstva

Ova skupina ljudi se nemarno odnosi prema sitnim dobrim djelima, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., nas je poučio da ne budemo takvi. Imam Ahmed u svom Musnedu bilježi hadis od Ebi Džerijja el-Hudzejmijja, da je rekao:

“Došao sam Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., pa sam mu rekao: ‘Mi smo stanovnici pustinje, pa nas poduči nečemu čime ćemo se okoristiti kod Allaha, dž.š.’ Na to je Poslanik s.a.v.s., odgovorio: “Ne potcjenjuj od dobra ništa, pa makar i da svoju kofu vode isprazniš u posudu onoga koji je došao da se napije, ili da se svome bratu obratiš vedra lica” (Ahmed, Musned, 5/63). Iako su ovo, na prvi pogled, mala djela, kao što je i otklanjanje nečistoće iz dzamije, makar i slamka bila, ne treba ih podcjenjivati. Možda će ona biti uzrokom praštanja grijeha, a Allah je time zadovoljan. Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao je: “Prošao je čovjek kraj drveta ispriječenog na putu, pa je kazao: “Tako mi Allaha, da uklonim ovo kako ne bi smetalo drugim muslimanima,” pa je uveden u Džennet” (Muslim, 1914). Duša koja omalovažava mala djela, krije u sebi zlo i nedostatak, a dovoljna joj je kazna da bude uskraćena nagrade pomenute u riječima Poslanika, s.a.v.s.: “Ko ukloni s puta ono što smeta muslimanima upisat će mu se jedno dobro djelo, a kome jedno dobro djelo bude primljeno, uči će u Džennet” (Buharija, u El-edeb el-mufred, 593). Tako je Muaz, r.a., hodajući sa jednim čovjekom, uklonio kamen s puta, da bi ga ovaj zapitao: “Zašto si to uradio?” Muaz mu odgovori: “Čuo sam

Poslanika, s.a.v.s., da kaže: “Ko ukloni kamen s puta, piše mu se jedno dobro djelo, a ko bude imao jedno dobro djelo uči će u Džennet” (Es-Silsile’ es-sahiha, 5/387).

15. Pasivnost spram problema muslimana

Takav ne pruža muslimanima nikakve utjehe putem dove, sadake ili pomoći. On je bezosjećajan prema svemu što ih svakodnevno pogađa širom svijeta, bilo da je to neprijateljska okupacija, ropstvo, ugnjetavanje ili da su ih zadesile neke elementarne nepogode. Zadovoljio se ličnom sigurnošću, sto je posljedica njegovog slabog imana, a vjernik ne smije ovakav biti. Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: “Mu’min je spram ostalih vjernika kao glava spram tijela; on osjeća njihove boli kao što tijelo osjeća bolove u glavi” (Ahmed, Musned, 5/340).

16. Kidanje bratskih veza

Poslanik, s.a.v.s., rekao je: “Neće se zavoljeti dvojica, Allaha radi, ili u islamu, a da ih neće razdvojiti prvi grijeh,” a u drugoj predaji: “...ništa ih neće razdvojiti osim grijeha, kojeg počinu jedan od njih” (Buharija, 401). Ovo ukazuje na to da je pogubnost grijeha uzrok održavanja ili prekidanja bratskih veza. Otudenost koju čovjek ponekad osjeća

među braćom je rezultat opadanja imana činjenjem grijeha, jer Allah uklanja ljubav prema grijешniku, iz srca Svojih robova. Kao grijешnik, čovjek će živjeti među svojom braćom najcrnjim životom, životom prezrenog, izgubljenog ugleda, ponižen i bez ikakvog dostojanstva. Također će izgubiti prijateljstvo vjernika i Allah ga neće zaštititi, jer On samo vjernike štiti.

17. Pomanjkanje odgovornosti rada za Islam

Ne teži širenju vjere, niti želi da njoj služi, suprotno ponašanju ashaba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., koji su, po samom prihvatanju, vjere osjetili tu odgovornost. Pogledajmo samo koliko je prošlo, otkako je prihvatio islam Et-Tufejl ibn Amr, i otišao u pozivanje svoga naroda. Odmah je ustao pozivati svoj narod. Osjetivši veliku odgovornost, trazio je od Poslanika, s.a.v.s., da ga vrati njegovom narodu kao da’iju.

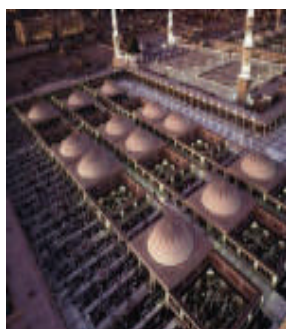
18. Luksuz

Takvoga ćemo vidjeti kako se posvetio luksuzima, trudi se oko kupovine najfinije odjeće, trošeći vrijeme i novac na uljepšavanje i dekoraciju stana. Zato nema prevelike nužde, niti potrebe, dok na drugoj strani veliki broj njegove braće muslimana je preči za ovim novcem.

Preuzeto iz knjige "Pojava slabljenja imana" Sejha El-Munedzdzida

Jedan od islamskih učenjaka selefa je – kako bilježi Ebu Nuajm – rekao: Svako jutro kad se probudim na sabah-namaz prokleti šejtan mi postavi nekoliko pitanja vezanih za dunjaluk, kako bi me odmah na startu obavezao dunjalučkim mislima i problemima. Pa me tako pita i kaže: “Šta ćeš danas okusiti?; Šta ćeš obući i gdje ti je kuća?” A ja mu velim: “Okusit’ ću smrt, kefini su mi odjeća, a kabur mi je kuća.” pa me prokleti šejtan ostavi na miru.

*Rekao je Ebu
Bekr, r.a.:
"Ko uđe u
grob bez
pripreme je
poput onoga
koji pokušava
preploviti
more bez
lađe."*

Osnova ljubavi i bratstva je iman a ne mezheb, tarikat, rodoslovlje ili zemlja (nacija)

Uzvišeni Allah je proglasio da je prijatelj mu'minu; On Allah, Njegov Poslanik i Njegovi robovi mu'mini. I ovo je općenito za svakog mu'mina opisanog tim svojstvom, svejedno bio on od pripadnika rodbine, iste države, istog mezheba i tarikata ili ne.

Kaze Uzviseni Allah: "A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima: traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćaju..." (At-Tawba, 71).

I kaže Uzvišeni: "Oni koji vjeruju, i iseljavaju se, i u borbi na Allahovom putu zalažu imetke svoje i živote svoje, i oni koji daju utočište i pomažu, oni jedni druge nasljeđuju". (Al-Anfal, 72).

I kaže Uzvišeni: "A oni koji kasnije vjenici postanu pa se ise le i u borbi zajedno s vama učestvuju - i oni su vaši. A rođaci su, prema Allahovoj Knjizi, jedni drugima preči.* - Allah, zaista sve zna." (Al-Anfal, 75).

I kaže Uzvišeni: "Ako se dvije skupine vjernika sukobe, izmirite ih; a ako jedna od njih ipak učini nasilje drugoj, onda se borite protiv one koja je učinila nasilje sve dok se Allahovim propisima ne prikloni. Pa ako se prikloni, onda ih nepristrasno izmirite i budite pravedni; Allah, zaista pravedne voli.

Vjernici su samo braća, zato

podijelili, Allah će se za njih pobrinuti." (Al-An'am, 109).

pomirite vašu dva brata i bojte se Allaha, da bi vam se milost ukazala." (Al-Hugurat, 9-10).

A u vjerodostojnim predajama od Resulullaha, s.a.v.s., stoji da je rekao: "Primjer vjernika u međusobnoj pažnji, milosrđu i saosjećanju jeste kao jedno tijelo. Kad oboli jedan organ, svi ostali organi odazovu mu se i pridruže u bolu sa nesanicom i groznicom". (Buhari i Muslim)

Zatim: "Mu'min je prema mu'minu kao jedna građevina. Učvršćuje jedan drugog" pa je isprepleo svoje prste. (Buhari i Muslim) Zatim: "Tako mi onog u čijoj je ruci moja duša neće vjerovati niko od vas sve dok ne bude volio svome bratu ono što voli sebi". (Buhari i Muslim).

Tekstova poput ovih iz Knjige i sunneta je mnogo. U njima je Uzvišeni Allah Svoje robove mu'mine učinio prijateljima jedne drugima. Učinio ih je braćom. Učinio ih je onima koji se međusobno pomažu, međusobno su samilosni i saosjećajni. I naredio im je, Uzvišeni, slogu a zabranio im cijepanje i razjedinjavanje pa kaže: "Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte!" (Ali 'Imran, 103)

I rekao je: "Tebe se ništa ne tiču oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se

Pa kako je, pored ovoga, dozvoljeno ummetu Muhammeda, s.a.v.s., da se razjedinjuje i razilazi toliko da čovjek voli neku skupinu ili neku mrzi shodno mišljenju i prohtjevu a bez jasnog dokaza od Uzvišenog Allaha. A Allah je oslobodio svoga Poslanika, s.a.v.s. od onih koji su takvi. (To shodno prethodno citiranom ajetu: "Tebe se ništa ne tiču oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se podijelili, Allah će se za njih pobrinuti.").

Tako rade sljedbenici bid'ata poput Haridžija koji su se odcijepili od džemata muslimana i ohalalili živote onih koji se sa njima razilaze. A što se tiče Ehlu-sunneta wel-džema'ata pa oni se čvrsto drže za Allahovo uže.

I najmanje što se tu primjećuje je da čovjek daje prednost nekome ko se podudara s njegovim prohtjevima (hewa') pa makar neko drugi bio i bogobojažniji od njega. A obaveza (vadžib) je dati prednost onome kome su Allah i Njegov Poslanik, s.a.v.s., dali prednost a zapostaviti onoga koga su Allah i Njegov Poslanik zapostavili.

Nastavak na sl.strani

Da voli ono što vole Allah i Njegov Poslanik i da mrzi ono što mrze Allah i Njegov Poslanik. Da zabranjuje ono što zabranjuju Allah i Njegov Poslanik i da bude zadovoljan s onim sa čim su zadovoljni Allah i Njegov Poslanik te da muslimani budu jedno tijelo.

A kako kad je kod nekih ljudi stvar došla dotle da druge smatraju zabludjelim i kafirima a možda je istina sa njim i on je u sklada sa Kur'anom i sunnetom. Pa i da njegov brat musliman pogriješi u nekim pitanjima vjere treba imati na umu da nije svako ko griješi kjafir ili fasik. Čak šta više Allah je oslobodio ovaj ummet nenamjerne pogreške i zaborava a u Njegovoj Knjizi, dovom Resulullaha, s..a.v.s., Uzvišeni Allah je poručio: *"Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo!"* (Al-Baqara, 286). U sahih predaji stoji da je Uzvišeni rekao: *"Već sam to uradio"*. (Muslim).

To pogotovo ako je onaj ko se sa vama slaže privrženiji islamu kao npr. da dotični bude Šafijskog mezheba ili vezan za šejha Adijja, a nakon toga se u nečem ne slaže a možda je istina sa njim. Pa kako onda da njegov život, čast i imetak budu bozvoljeni? Pored svega onoga sto je Uzvišeni Allah spomenuo od prava muslimana!

Pa kako je dozvoljeno dijeljenje ovog ummeta imenima kojima nema osnove niti u Allahovoj Knjizi a niti u sunnetu Njegova Resula, sallallahu alejhi ve selleme? Ova pocijepanost koja je zahvatila ummet, njegovu ulemu i njegove šejhove, njegove emire i njegove velikane - je ono što je nužno izazvalo prevlast neprijatelja nad njim. A to njihovim napustanjem pokornosti

Allahu i Njegovom Poslaniku, s..a.v.s., kao što to kaže Uzvišeni: *"Mi smo zavjet prihvatili i od onih koji govore: 'Mi smo kršćani'- ali su i oni dobar dio onoga čime su bili opominjani zaboravili, zato smo među njih neprijateljstvo i mržnju do Sudnjega dana ubacili;"* (Al-Ma'ide, 14)

I onda kada ljudi napuste dio onoga što im je Allah naredio među njih se pojavi mržnja i neprijateljstvo. Pa kada se jedan narod pocijepa pokvari se i propada a kada se ujedini popravi se i zavlada. Odista je džema'at rahmet a pocijepanost kazna.

A sve to sadržano je u naređivanju dobra i odvrćanju od zla, kao što kaže Uzvišeni: *"O vjernici,*

bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani! Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte! I sjetite se Allahove milosti prema vama kada ste bili jedni drugima neprijatelji, pa je On složio srca vaša i vi ste postali, milošću Njegovom, prijatelji; i bili ste na ivici vatrene jame, pa vas je On nje spasio. Tako vam Allah objašnjava Svoje dokaze, da biste na Pravom putu istrajali. I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvrćati - oni će šta žele postići." (Ali 'Imran, 102-104).

A od naređivanja dobra je naređivati zajedništvo i sjedinjenost a zabranjivati razjedinjenost i cijepanje. I od odvrćanja od zla je sprovođenje kazni nad svima onima koji izađu iz šeri'ata Uzvišenog Allaha.

Ibn Tejmijje, alejhi rahmetullah *"Medzmu'atu al-fetawa"* 3/257

Pripremio Halil Makić

"Oni koji budu

**vjerovali i
dobra djela**

činili —

Mi doista

nećemo

dopustiti da

propadne

nagrada

onome koji je

dobra djela

činio— čekaju

sigurno vrtovi

Adna, kroz

koje će rijeke

teći, u njima će

se narukvi-

cama od zlata

kititi i u zelena

odijela od dibe

i kadife

oblačiti, na

divanima će u

njima

naslonjeni biti.

Divne li

nagrade i

krasna li

boravišta"

Sura El-Kehf: 30,31

*Kaže
Uzvišeni
“Hodočastiti
Hram
dužan je,
Allaha radi,
svaki onaj
koji je u
mogućnosti
a onaj koji
neće da
vjeruje pa,
zaita, Allah
nije ovisan
ni o kome”*

**Sura
Ali-Imran:
97**

Historijat Hadža

Obavljanje hadždža poznato je još od vremena Ibrahima a.s. kako to spominju tumači Kur'ana govoreći o značenju prvih ajeta sure el-Hadždž. U predaji koju bilježi imam Bejheki, a Hakim je ocjenjuje vjerodostojnom, stoji da je Ibrahim a.s. nakon što je završio gradnju Kabe rekao: Gospodaru, završio sam. Zatim mu je Allah dželle š'anuhu naredio da pozove sve ljude da dolaze na hadždž, na što on reče da nije u stanju jer njegov glas ne može stići do svih ljudi. Potom mu Allah dželle š'anhu naredi da podigne svoj glas (koliko može), a da će On subhanehu ve te'ala učiniti da njegov glas dopre do svih ljudi. Ibrahim a.s. upita Allaha dželle š'anuhu šta da kaže, pa mu On reče: Reci: O ljudi propisano vam je da obavljate hadždž kod Drevne kuce. Prenosi se da je Poslanik s.a.v.s. obavio dva puta hadždž prije hidžre po vjerzakonu Ibrahima a.s.. To upućuje na to da je Islam potvrdio vec propisani hadždž koji je bio poznat u prethodnom šeriatu.

Što se tiče propisivanja hadždža, koji predstavlja jedan od pet temeljnih osnova Islama, među islamskim učenjacima postoji više mišljenja oko vremena propisivanja, međutim, najprihvaćenije je da je hadždž propisan devete godine po hidžri. Poslanik s.a.v.s. te godine nije obavio hadždž već je

poslao Ebu Bekra r.a. da predvodi ljude. Tek slijedeće, desete godine Poslanik s.a.v.s. je lično obavio hadždž predvodeći ljude i objašnjavajući im propise njihovog hodočašća.

Ovdje se postavlja pitanje: Zašto Poslanik s.a.v.s. nije obavio hadždž te, devete godine po hidžri? Taj postupak Poslanika s.a.v.s. učenjaci šafijskog mezheba uzimaju kao jedan od dokaza da čovjek koji ispuni sve uslove za odlazak na hadždž, nije dužan odmah ga obaviti, već isti može odgoditi za

kasnije. Za razliku od njih većina uleme drugih mezheba smatra, što je i ispravnije mišljenje, da je obaveza svakom muslimanu i muslimanki, ukoliko ispune uslove za hadždž, da ga odmah i obave, te da je griješan onaj ko ga odgodi, a za ovaj svoj stav, uzimaju kao dokaz riječi Poslanika s.a.v.s.: Požurite sa obavljanjem hadždža, jer niko od vas ne zna šta mu se može dogoditi. (Ahmed). Prenosi se od Omera r.a. da je slao pisma svojim namjesnicima naređujući da svako ko ima mogućnost obaviti hadždž, a nije ga prije obavio, da to odmah

uradi. Što se tiče Poslanikovog s.a.v.s. postupka, ulema daje pojašnjenje i obrazlaže razloge tome:

1) Te (devete) godine sa muslimanima su hadždž obavljali i mnogobošci koji su tavaf oko Kabe činili goli, i ljudi i žene, pa Poslanik s.a.v.s. zbog toga nije htio da se mješa sa njima.
2) Neki od učenjaka navode kao razlog njegovog odgađanja hadždža običaj koji je bio poznat kod arapa, da su jedne godine ratovali, a druge obavljali hadždž. Dalje, tvrde da je ta godina bila godina u kojoj su ratovali, što je predstavljalo veliku mogućnost da dođe mali broj ljudi na hadždž. Međutim, prvo mišljenje je jače i ispravnije. Kao što smo već napomenuli, hadždž datira od vremena Ibrahima a.s., i on je bio poznat i zastupljen kod predislamskih mnogobožaca. Ovdje želimo ukazati na neke obrede hadždža s kojima je došao Islam, a koji se razlikuju od obreda mnogobožaca. Primjeri tome su:

1) Boravak na Arefatu. Mnogobošci (mušrici) nisu izlazili iz granica harema Mekke što ukazuje na to da nisu boravili na Arefatu.
2) Noćivanje na Muzdelifi i odlazak sa nje nakon što se razdani što je suprotno postupku mušrika.

Nastavak na sl. strani

3) Izgovaranje "telbije". U samoj telbiji mušrici su pripisivali Allahu dželle š'anuhu sudruga. Izgovaranje telbije predstavlja izgovaranje riječi:

Lebbejkallahumme lebbejk. Lebbejke la šerike leke lebbejk. Innel-hamde wen-ni'mete leke wel-mulk la šerike lek. (Odazivam ti se Allahu moj odazivam. Odazivam ti se Tebi koji nemaš nikakvog sudruga, odazivam ti se. Uistinu zahvala i blagodat i vlast pripadaju Tebi. Ti nemaš nikakvog sudruga.) Telbija u sebi sadrži značenje jednoće Allaha dželle š'anuhu i potvrdu da On nema sudruga, dok telbija koju su izgovarali mušrici u sebi sadrži širk tj. pripisivanje Allahu sudruga. Osnova svih obreda je veličanje Allaha dželle š'anuhu kako stoji u jednom od hadisa: Naređeno je bacanje kamenčića i s'aj između Saffe i Merwe samo radi veličanja Allaha. Neki od obreda hadždža imaju svoj historijski oslonac:

1. Bacanje kamenčića. Kada je Ibrahim a.s. u snu naređeno da zakolje svoga sina Ismaila a.s. njih dvojica su se odazvali naredbi Uzvišenog Allaha i izašli su spremni obojica žrtvovati ono što im je bilo najdraže. Ibrahim a.s. sina kojega je dobio u poznim godinama, a Ismail a.s. svoj život i ako je bio u cvijetu svoje mladosti. Tada je došao šejtan kako bi ih odvratio od toga pa ga je Ibrahim a.s. tjerajući od

sebe gađao kamenčićima. Ovdje je bitno upozoriti na veliku grešku koju čine hadžije misleći da bacanjem kamenčića uistinu gađaju šejtana, pa se često desi da se ibadet pretvori u jurišanje u kojem se umjesto kamenčića baca kamenje, papuče ili suncobrani. Nažalost, sve to nekada bude prožeto ružnim govorom, a ustvari je to simbolični ibadet i sjećanje na postupak Ibrahima a.s. 2) S'aj između Saffe i Merve. Nakon što je Ibrahim a.s. dobio sina sa svojom drugom ženom Hadžerom (koja je bila robinja njegove prve žene Sare, pa ju je ona dala njemu da se oženi njome, jer mu ona nije mogla roditi dijete) Allah - subhanehu we teala - mu je naredio da ih odvede u pustinju i tamo ostavi. Kada su stigli do određenog mjesta, Ibrahim a.s. se oprostio sa svojom ženom, govoreći da ih tu ostavlja po naredbi Uzvišenog Allaha, što je ulilo smirenost u njeno srce. I tako su Hadžera i njen mali sin Ismail ostali sami u surovoj pustinji sa malim zalihama hrane i vode. Kada su potrošili sve što su imali sa sobom mali Ismail je počeo plakati od gladi. Hadžera se popela na jedan od obližnjih brežuljaka, tražeći vodu. Pošto nije vidjela sa tog brežuljka nikoga ko bi im mogao pomoći požuri ka drugom brežuljku tražeći pomoć i vodu. Međutim opet nije našla ništa. Učinilo joj se da

je čula neke glasove iza brežuljka na kojem je bila malo prije, pa ponovo potrča ka njemu, ali kada je tamo stigla opet nije ništa našla. Zatim joj se učini da je čula glasove s druge strane po požuri nazad. I tako je uradila, nekoliko puta dok se nije umorila. Na kraju je umorna i tužna, krenula ka svome sinu Ismailu. Kad je stigla do svog malog sina zaprepstila se od čuda. Allah je dao da ispod nogu njenog sina provre voda, i u strahu da voda ne iščezne u pustinjском pjesku povika: Zem, zem! Stani, stani! Upravo je to vrelo vode Zemzem, a dva spomenuta brežuljka su Saffa i Merwa između kojih hadžije obavljaju s'aj (s'aj je dio obreda koji se sastoji od užurbanog hodanja između dva omanja brda Safe i Merve, aludirajući na postupak Hadžere). Na kraju slijedi jedna poruka braći i sestrama, koji žele obaviti hadždž, da prije svega dobro prostudiraju propise hadždža, kako bi im taj veliki ibadet bio u skladu s onim čemu nas je ucio Poslanik s.a.w.s., a samim tim i primljen kod Allaha dž.š.. Molimo Allaha dž.š. da olakša svakom hadžiji obavljanje hadždža i da ga sačuva od svake nezgode i da se vrati svojoj kući u najboljem stanju! Amin ja rabbe-l-alemin!

Ikanović Muhammed
Islamski Univerzitet Medina

Pripremio Šerif Fazlić

*Od Ebu-Hurejre
r.a. se prenosi
da je rekao: Čuo
sam Allahova
Poslanika
sallallahu alejhi
ve selem kako
kaže: "Ko obavi
Hadž, a ne bude
nepristojne i
ružne riječi
govorio i ne
bude kršio
(Allahove)
propise, vratit
će se (bez
grijeha) kao na
dan kada ga je
majka rodila."*

Muttefekun
alejhi

Uzroci sticanja lijepog ahlaka

Bez sumnje, promjena ćudi, prirodne svakom biću, jedna je od najtežih promjena prirodi koju svaka individua nosi u sebi. Međutim, nije nemoguća niti se ta teškoća promjene smije uzimati izgovorom. Naprotiv, mnogobrojni su činioci i raznovrsna sredstva putem kojih čovjek može steći lijep ahlak.

Ispravnost vjerovanja (čista Akida)

Vjerovanje igra veliku ulogu i ima ogroman značaj jer ponašanje u većini slučajeva je plod onoga što čovjek nauči od ideja, dogmi te religijskih stavova, te je stoga zastranjivanje u ćudi (ponašanju) posljedica pogrešnog vjerovanja (akide). Akida (ubjeđenje) je vjera, i vjernik najpotpunijeg imana je onaj koji je najljepše ćudi. Ako vjersko ubjeđenje (akida) bude ispravno nužno će i ahlak biti lijep. Tako ispravna akida čini onoga koji se odlikuje njome sklonim plemenitim svojstvima poput iskrenosti, plemenitosti, blagosti, hrabrosti i sl., kao što ga odvraća i zauzdava od loših svojstava poput laži, skritosti, lakomislenosti, neznanja i dr.

Dova

Dova - velika vrata koja ako se robu otvore hajrati slijede jedan za drugim i gdje biva obasut berićetom. Pa ko žudi okriti se lijepim ahlakom a lišiti lošeg neka utočista kod svog Gospodara potraži. Neka njemu ruke ponizne podigne da mu On plemeniti ahlak podari a očisti od svega lošeg, s toga je Vjerovjesnik alejhisselam bio vrlo ponizan svome Gospodaru i molio Ga da ga oplemeni lijepim ahlakom. Govorio bi u svojoj dovi na početku namaza: "Gospodaru moj, uputi me najboljim vrlinama kojima samo Ti uputiti možeš, a ukloni lošu narav od mene, a ukloniti ih samo Ti možeš". Također, u dovi bi molio: "Gospodaru moj sačuvaj me opakih osobina, strasti dijela i bolesti"; kao što bi dovio: "Gospodaru moj, utječem ti se od nemoći (slabosti) i od lijenosti i kukavičluka i duboke starosti i od škrtosti. Utječem ti se od patnje u kaburu i od iskušenja života i smrti."

Samosavladanje

Samosavladavanje je od velikog značaja na polju sticanja lijepog ahlaka, iz razloga što je lijep ahlak dio upute, koju osoba stiče samosavladavanjem. Kaže se u prijevodu značenja ajeta: One koji se budu zbog nas borili mi će mo sigurno putevima koji nama vode uputiti, a Allah je zaista na strani onih koji dobra djela čine. Ko se bude borio sa sobom kako bi se okitio vrlinama i bude se borio da bi se očistio od poroka i mahana stekao je veliko dobro a potisnuo prijeteće zlo. Ahlak je ili

prirodni, urođen ili stečen koji dolazi praktikovanjem i iskustvom. Mudžaheda- samosavladavanje ne znači da se čovjek pokuša savladati jedanput, dvaput ili nešto više od toga? Ne, ona znači da se bori protiv sebe do smrti, iz razloga što je mudžaheda ibadet. Allah dž.š. kaže: I sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj.

Obračun sa samim sobom

Biva osudom svoje savijesti kada otpočne iskazivati pokuđen ahlak i loše ponašanje, te spriječavanjem iste da se vrati drugi put na taj ahlak; nagrađivanjem kada postupi lijepo i kažnjavanjem kada pogriješi. Pa kada postupi lijepo razonodi je i pusti da se odmori. Neko vrijeme je ostavi na njenoj ćudi u granicama dozvoljenog. Ako pogriješi i postupi loše s odlučnošću i riješenošću se odnosi spram nje i uskrati joj neke prohtijeve, imajući u vidu da pretjerivanje u sputavanju duše je negativan činilac koji vodi u stanje potištenosti i povlačenja u sebe. Rekao je Ibnul-Mukfi: Ako to postigneš dolaziće ti hajr i tražiti te kao što nabujala voda traži sebi korito.'

Razmisljanje o tragovima koje ostavlja lijep ahlak

Zaista, poznavanje plodova dijela, i prisutna svijest o tome što će ona na kraju donijeti, jedan je od najvećih motiva činjenja tih dijela i hrljenja ka njima. Kada duši breme postane teško sjeti se onoga što će lijep ahlak donijeti i sočnih plodova koje ćeš saburom (strpljenjem) ubrati. Tada će se duša raznižežiti, pokoriti i biće zadovoljnija. Kada osoba žudi za lijepim ahlakom, i shvati da je to najljepši nakit kojim se duše kite, najljepši zgoditak koji dobijaju sretni, lahko joj biva steći lijep ahlak i okriti se njime.

Razmisljanje u posljedicama lošeg ahlaka

Pomno promatranje neprolazne tuge, stalno prisutne brige, jada i kajanja koje nevaljali ahlak sa sobom nosi, kao i antipatije koju drugi iskazuju prema tebi, tjera osobu na sustezanje od lošeg ponašanja i poticanja na lijepo.

Preuzato iz knjige: "Pravim putem do lijepog ahlaka" od Muhammeda bin Ibrahim El-Hameda Ez-Zulefija. Islamski Univerzitet, Medina

Propremila Ummu Imad

Brate, ne nanosi zlo muslimanima!

Uzviseni Allah, kaže: *"...I ne ogovarajte jedni druge! Zar bi nekom od vas bilo drago da jede meso umrloga brata svoga, - a vama je to odvratno -, zato se bojte Allaha, Allah, zaista, prima pokajanje i smilostan je."* (Kur'an, XLIX/12) *"On (čovjek) ne izusti nijednu riječ, a da pored njega nije prisutan onaj (melek) koji bdije."* (Kur'an, L/18)

Od Ebu-Hurejre r.a. se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s. rekao: "Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan, neka govori ono što je dobro, ili neka šuti." (Buharija) Iz navedenih ajeta i hadisa se jasno vidi da musliman ne smije govoriti govorom u kojem nema dobra. Dobar govor je svaki govor od kojeg musliman i njegova braća imaju koristi, u suprotnom, nije muslimanu dozvoljeno govoriti. Od Ukbe ibn Amira se prenosi da je upitao Poslanika, s.a.v.s.: "Allahov Poslaniče! U čemu je spas? "Čuvaj svoj jezik, neka ti tvoja kuća bude dovoljna, i plači nad svojih grijehom," - odgovori mu Poslanik."

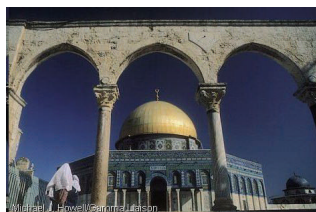
(Tirmizi) Ebu-Musa, r.a. je upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: "Allahov Poslaniče, ko je najbolji musliman?"

"Onaj od čijeg jezika i ruku su muslimani sigurni", - odgovori mu Poslanik."

(Buharija i Muslim)

Ibnil-Kajjim, rahimehullah, upoređuje čuvanje jezika od beskorisnog i štetnog govora sa mudžahidom koji u rovu čeka neprijatelja, a zna se da rov predstavlja granicu

između islamske države i kafirskih vojski koje žele da je unište. Dokle god su ti rovovi jaki i dobro utvrđeni, neprijatelji Islama neće moći oskrnaviti svetinje i čast muslimana i životi će im biti zaštićeni. Rov u džihadu i stanje u kojem se nalazi mudžahid u tom rovu, treba nam biti primjer kako treba čuvati svoj jezik u miru. Dakle, čuvanje jezika je Ibnil-Kajjim upoređio sa boravkom mudžahida u rovu, a nije to učinio da bi poravnao džihad sa čuvanjem jezika, naprotiv

džihad je najveći i najbolji oblik ispoljavanja pokornosti Allahu azze-ve-dželle, ali putem jezika bivaju stvari koje izaizvaju srđžu Uzvišenog Allaha. Ko sačuva jezik, sačuvaće se propasti i zaradiće Džennet, kako to kaže Poslanik, s.a.v.s. : "Ko mi garantira čuvanje jezika i spolnog organa (od zinaluka), ja mu garantiram Džennet." (Buharija i Muslim)

"Kada čovjek osvane, svi se organi tijela pokore jeziku, i govore mu: "Boj se Allaha zbog nas, jer naša sudbina zavisi od tebe, pa ako budeš na ispravnom putu, i mi smo na ispravnom putu, a ako skreneš, i mi smo skrenuli s pravog puta." (Tirmizi)

Čuvati jezik od lažnog govora i ne čuvati ga kada se treba

govoriti istina, to su stvari koje će čovjeka spasiti od Allahove, dželle šanuhu, kazne. Ko govori neistinu i podržava smutnju, on je šejtan koji govori; ko prešućuje istinu, on je nijemi šejtan. Ljudi će na Sudnjem danu ući u Džehennem samo zbog nečuvanja svojih jezika, kao što je to objašnjeno u hadisu Poslanika, s.a.v.s. kada ga je Muaz ibn-Džebel, r.a. upitao: "Zar ćemo mi odgovarati i zbog onoga što govorimo?" "Teško tebi, a zar će ljudi zbog ičeg drugog biti na licima u vatru strmoglavljani, ako ne zbog onoga što su svojim jezicima govorili! - odgovori mu Poslanik." (Tirmizi) Imam Ibnul-Kesir u svojem djelu "El-bidajetu ve En-nihajeh," prenosi događaj Ijjasa ibn-Muavije El-Muzenija koji je bio poznat po svojoj skromnosti i oštroomnosti. Jednog dana je jedan čovjek, u prisustvu Ijjasa, govorio loše o drugom covjeku. Ijjas ga tada pogleda i upita: "Da li si učestvovao u bitkama protiv Bizantinaca?" "Ne", - odgovori čovjek. "A da li si učestvovao u bitkama protiv Seneda i Turaka?" "Ne", - ponovo odgovori čovjek. Tada mu Ijjas reče: "Od tebe su sigurni Bizantinci, Senedi i Turci, a tvoj brat musliman ne može biti siguran od tebe?!" (U vrijeme Ijjasa, Turci do tada nisu bili primili Islam).

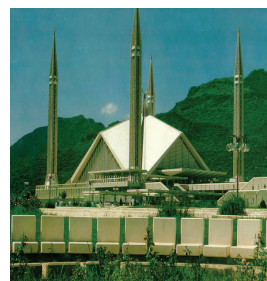
Nastavit će se InšAllah

Salih Kurdi

Iblis se unesrećio sa pet stvari:

- nije priznao grijehe;
 - nije se pokajao niti sebe korio;
 - nije se odlučio na povratak Allahu i
 - izgubio je nadu u Allahov oprost.
- A Adem se usrećio sa pet stvari:
- priznao je svoju grešku;
 - pokajao se zbog toga;
 - korio je samog sebe;
 - požurio je da se vrati Allahu i
 - nije izgubio nadu u Allahov oprost.

Muhammed Ed-Duri

***Ibn-Umer r.a.
prenosi da je
Allahov
Poslanik
s.a.v.s. rekao:
"Svi ste vi
pastiri, i svaki
pastir će biti
odgovoran za
svoje stado.
Vladar je
pastir, a
čovjek je
pastir svojoj
porodici, žena
je pastirka u
kuci svoga
muža i njegove
djece. Svi ste
dakle pastiri i
svi ste
odgovorni za
svoje stado"***
***Muttefekun
alejhi***

"Sloboda" žene u koju poziva zapadna kultura

Da bi nam bila mnogo jasnija uloga i počast mjesta majke u Islamu i islamskoj obitelji, i da bismo na osnovi toga znali cijeniti svoju obitelj, pogledajmo malo na život obitelj na Zapadu. Šta za njih znači majka, šta je za njih obitelj, šta je za njih pojam žene uopće?

Prvo što ćemo vidjeti jeste nered u obiteljima koji je veoma uočljiv i može ga svako primijetiti. Taj nered je proizišao, svakako, zbog miješanja uloga muškarca i žene. Žena se izborila za lažnu emancipaciju.

Postala je prividno slobodna i neovisna.

Njena sloboda se ogleda u tome što može da radi šta hoće, može da živi kako hoće, može da čini sve ono što i muškarac. I nema ni jednog posla - fizičke ili psihičke prirode - a da ga žena ne obavlja. Sve što on može, može i ona; on upravlja državom, i ona upravlja; on sudi, i ona sudi; on se odijeva kako hoće, i ona se odijeva kako hoće; on u braku ima svoj privatni život, i ona ga ima. On može imati ljubavnicu, i ona može imati ljubavnika. I nema nikakvih razlika.

Muškarac je žena, a žena je muškarac. Pa kad je toliko slobodna i neovisna, kako to da je opet eksploatirana, i kako to da je opet postala predmet naslade i uživanja, i samo to? Ima li ona uopće status bića koje se poštuje, koje je simbol kreposti i časti? Muškarci je iskorištavaju i na njoj novac

zarađuju. A protiv toga se ona borila. Na račun golih ženskih tijela mnogi zgrću milione i milione dolara. A o njenome mjestu majke da i ne govorimo. Da li ona uopće odgaja svoje dijete ili to rade drugi - škola, televizija ili često-nastrane sluškinje? Majka nema vremena za to. Ona je zaposlena, ona ima "važnijeg" posla. Treba u noćnom klubu zabavljati muškarce koji se naslađuju njenim tijelom. I ona i muž se vraćaju sposla umorni i

Žena na Zapadu nije samo upropastila sebe - ženu, nego je upropastila i jednu veliku odgajateljicu buduće generacije, koja će također biti izgubljena zbog nje.

ljuti jedno na drugo, nervozni. Kako li se to odražava na njihovo dijete koje u tom momentu očekuje osmijeh i blagost od svoje majke! Je li to ta emancipacija? Zove li se to slobodom? Žena je na Zapadu ponižena, prezrena i porobljena. Kršćanska vjera, kojoj je odan zapadni svijet, smatra da žena proizvodi grijeh i da je ona izvor svih zala i poroka. Smatra, također, da je veza sa ženom sramota i da se plemenitost ne može ostvariti osim udaljavanjem od ženidbe. Društvo koje ima ovakav krut stav nije sposobno da bude pravedno prema ženi i da je stavi u položaj koji joj odgovara.

Da bismo dobili potpuniju sliku o pravima i položaju žene na Zapadu, navest ćemo, radi ilustracije, nekoliko primjera koji tu stvarnost oslikavaju.

Prilikom velike svjetske izložbe automobila u Švedskoj, na kojoj se izlagalo najnovije u toj oblasti proizvodnje, upotrijebili su djevojke potpuno gole, kao reklamu, da bi na taj način što bolje privukli posjetioce. Žena je postala dobro sredstvo za ostvarivanje muških

interesa. Na Zapadu se sve gleda kroz interes, pa tako i žena. Zbog toga riječi filozofa Pausa Holbacha nalaze svoje pravo mjesto u ovome kontekstu. On je rekao: "Interes je jedini motiv ljudskih

postupaka." Najrazvratnije glumice na Zapadu počele su da osjećaju kako žena pada pred nogama muškarca i njegovom duševnom i tjelesnom pohepom. Poznat je slučaj francuske glumice koja je pred televizijskim kamerama izvodila jedan prizor potpuno naga. Odjednom je postala histerična i povikala u lice glumcu i režiseru: "O, psi, vi niste ljudi, vi ne želite od nas, žena, ništa drugo osim naših tijela, kako biste postali vlasnici miliona na nas račun!" Ona se zatim okrenula, placući. I sve ovo govori o velikim patnjama koje se vješto skrivaju, a koje su ipak očevidne. Tako živi žena za koju kažu da je napredna, civilizirana i

Žena na Zapadu hoda mračnim ulicama i trudna traži bolnicu u kojoj će pobaciti dijete koje nosi. U izvještaju Svjetskog zdravstvenog udruženja, iz 1962. godine stoji, da se u svijetu svake godine izvrši oko petnaest miliona pobačaja, tj. ubistava djece. Ovo je podatak koji govori o tajnim pobačajima, zakonski nedozvoljenim. Postoje zemlje u kojima su oni legalizirani, i danas ih je sve više i više. Među njima su zemlje Skandinavije i mnoge evropske zemlje. Statistika nam govori o pobačajima 1962. godine, a možemo li zamisliti ili napraviti neku usporedbu između tog perioda i ovoga današnjeg, nakon četrdeset i više godina?! Žena na Zapadu nije samo upropastila sebe - ženu, nego je upropastila i jednu veliku odgajateljicu buduće generacije, koja će također

biti izgubljena zbog nje. Izgubila je brižnu majku, izgubila je plemenitu i časnu suprugu. Svijet će propasti ako upropasti zdravu i uravnoteženu obitelj. Zapad, a i ostali svijet, mogu spasiti samo islamska načela koja su odredila pravu i odgovarajuću ulogu ženi u svim vremenima. Zašto sam spomenuo položaj žene na Zapadu? Zato da bismo mogli usporediti i nepristrano odrediti koji su putovi najbolji kojima žena treba hoditi. U Islamu je to davno određeno i samo se treba predati njegovim zakonima, pa ćemo imati i zdravu ženu, i zdravu obitelj, i zdravu zajednicu, i svi ćemo na taj način biti sretni. Utemeljeno možemo zaključiti ovaj pasus stavom da je "zapadna" sloboda, koju nam žele nametnuti tzv. modernisti, besmislena. Ona je kod njih samo riječ koja zvuči, ali nema garancije, nema

sadržaja, i tumači je svaki narod onako kako odgovara njegovim strastima. Stvarna sloboda je u Islamu i ogleda se u robovanju Jednom Jedinom, Gospodaru, pri čemu se čovjek oslobađa dominacije strasti i vlasti poriva. I nije moguće da se jedan drugi način, osim pobožnosću koja će vladati čovjekom i upravljati njegovom nutrinom. Ako ženom upravlja pobožnost, onda je ona i dobra djevojka, i dobra supruga, i dobra majka, i u tom slučaju ona neće biti predmetom diskriminacije i neravnopravnosti.

Pripremio Abdullah Šibonjic

Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Allahov Poslanik alejhisselam rekao:
"Dvije vrste stanovnika Džehennema neću vidjeti: ljude sa bičevima u rukama, koji su kao kralji repovi, i njima udaraju ljude; i žene obučene a otkrivene, koje zanose u hodu, i druge tome pozivaju, i okrenute od pokornosti Allahu, glave su im kao krive grbe deve. One neće ući u Džennet niti će osjetiti njegova mirisa, a zasigurno se njegov miris osjeća na ogromnoj daljini"
Bilježi Muslim

Međusobni odnosi bračnih drugova

Lijep odnos je sveobuhvatna riječ koja u sebi sadrži sva međusobna prava i obaveze između muža i žene a znači: dobročinstvo (milosrđe), neizazivanje neugodnosti, neodugovlačenje sa ispunjavanjem obaveza, širokogrudnost i ispoljavanje radosti i sreće. Osnova za lijep odnos su riječi Allaha, dželle šanuhu: "I prema njima se na najljepši način odnosite." (En-Nisa:19.)

"Njima pripada onoliko dobročinstva koliko su one obavezne prema muževima." (El-Bekare: 228.)

Rekao je Ibn Abbas, radijallahu anhu: "Volim da se sredim svojoj ženi kao što volim da se ona meni sredi, jer Allah, dželle šanuhu, kaže: "Njima pripada onoliko dobročinstva koliko su one obavezne prema muževima." Kaže Ibn Kesir u tumačenju ovog

ajeta: "Tj. govorite im lijepe riječi li prema njima činite lijepe postupke koliko god ste u mogućnosti. Sve što želite da one vama čine, činite i vi njima. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Najbolji su oni među vama koji su najbolji prema svojim ženama." Hadis bilježi Tirmizi i Darimi, a Ibn Hibban ga je ocijenio vjerodostojnim.

Semir Imamovic

Muslimanke u Japanu

*Ummu
Seleme r.a.
prenosi da je
Allahov
Poslanik
s.a.v.s.
rekao: "Koja
god žena
umre, a njen
muž bude
njome
zadovoljan,
ući će u
Džennet"*
Hadis bilježi
Tirmizi

"Ajša" Abid Choudry - njeno prvobitno ime je Harumi - je prihvatila muslimansko ime i vjeru prije četiri godine, kada je imala 26 godina, da bi se udala za Pakistanca. Dvije godine kasnije, kao i mnoge žene u Japanu koje su udate za muslimane, ostala je pokorna islamskim zakonima. Onda je jednog dana, otprilike prije dvije godine, odlučila da poslušati intuiciju koja joj je govorila da Islam znači posjedovanje direktne veze sa Allahom. Prvi put je pala na svoja koljena kako bi obavila namaz. Njen muž, pobožni musliman koji nikada nije od nje tražio da prihvati Islam, iako je godinama učio dove za nju, iskreno je plakao kada je ugledao taj prizor. Nekada dalek i nepoznat u Japanu, Islam je pronašao mnoge konvertite među japanskim ženama. Mnoge od njih su udate za ljude koji su došli u Japan iz zemalja sa islamskom tradicijom, poput Irana, Bangladeša, Pakistana i Malezije da bi pronašli posao. Islamski zakon traži od onih koji žele da uđu u brak sa muslimanom, da moraju uzeti makar muslimansko ime, kako kaže R. Siddiqi, direktor Islamskog centra u Japanu. (Zawaj.com, bilješka urednika: obzirom da je malo Japanaca koji su "Sljedbenici Knjige" - kršćani ili jevreji - japanske žene bi trebale prihvatiti Islam ukoliko se žele udati za muslimana.) Središte islamske aktivnosti u Tokiju,

Islamski centar u Setagayku je zabilježio preko 80 novih članova ove godine, a glavninu čine japanske žene. Iako su se neke žene vratile Islamu ne misleći se udati, mnogo ih je više koje su prihvatile Islam da bi se udale za muslimana; podaci u Centru govore o 40 brakova zasnovanih prošle godine između muslimana i japanskih žena koje su se vratile Islamu. "Žene privlači Islam jer one žele slobodu. Islam im daje nezavisnost jer ne moraju biti rob

nijednog muškarca. Islam je protiv moralne agresije na ženu. Čednost i čast žene su zaštićeni. Nikakvi štetni odnosi nisu dopušteni. Sve ove stvari privlače žene." - kaže Siddiqi. Islamski zakon, također, dozvoljava muškarcu da oženi više od jedne žene. "Izgleda da ovo nikako ne može napustiti japanske glave," kaže Siddiqi. "Objasnili smo hiljadu puta da je stupanje u brak sa četiri žene dozvoljeno samo u određenim neizbježnim okolnostima, kao što su impotencija, neplodnost i tako dalje. Zbog toga nema prostitucije u Islamu."

Japanske žene, koje se udaju za muškarce iz islamskih zemalja se često suočavaju sa odbacivanjem od svojih porodica i udaljavanjem od prijatelja; život po islamskim pravilima zahtijeva velike promjene u skoro svakom aspektu njihovog života. Jedna snalažljiva mlada žena koja radi u glavnoj elektroničkoj firmi u Tokiju uspijeva da obavlja namaz u prostoriji gdje se presvlači odjeća. Novi muslimani također moraju uvesti velike promjene u svojoj ishrani. Muslimani koji čvrsto slijede Kur'an ne smiju konzumirati svinjetinu, alkoholna pića i proizvode od životinjskog mesa, ukoliko nisu halal. Sokovi i tsukemono mogu sadržavati konzervanse sa malim postotkom alkohola; čokolada, sladoled, kolači i ostale poslastice mogu sadržavati životinjske masnoće, a želatin je moguće proizvesti iz životinjskih kostiju. Iako su halal proizvodi postali uveliko dostupni u prodavnicama u kojima se prodaje samo takva vrsta hrane, mnogi osnovni proizvodi koji se mogu kupiti u supermarketima nisu dozvoljeni muslimanima. "Na početku je bilo teško znati koja je hrana dozvoljena, pa se okupila grupa nas i zvali smo proizvođače sojinog sosa, sokova i kolača kako bi saznali koji su proizvodi uredni, a koji nisu. Napravili

Nastavak na sl. strani

smo veliku listu provjerenih proizvoda i te informacije prenosili jedni drugima.” - kaže Aysha. Druga žena, koja je udata za Pakistanca kaže: “To nama ne predstavlja problem. Postoji prodavnica halal-hrane u Saitami pa naručujemo, a jedemo i ribu. Što se tiče kolača i sokova, obično ih sama pravim.”

Najočigledniji simbol žene muslimanke je veo (hidžab) koji pokriva njenu glavu, dugi rukavi i odjeća koja prekriva noge. Energično lice, uokvireno crnim hidžabom, Ajša,

kaže: “Nisam rođena kao muslimanka, tako da sam veoma stroga kada je u pitanju Islam. Prije nego sam postala muslimanka, bila sam sekretarica predsjednika jedne kompanije, tako da sam pila alkohol, plesala, nosila kratke suknje, svašta. Nakon što sam postala muslimanka, sve se promijenilo. Bacila sam i podijelila pet torbi odjeće. Da bi postali dobar musliman, ipak treba vremena.”

“Prije nego što sam postala muslimanka nisam znala zbog čega sam na Zemlji. Misli sam da je svrha rada da ljudi imaju visoko mišljenje o meni. Vjerovala sam da je čovjekova vrijednost utemeljena na fakultetu koji je završio i količini novca koju zaradi.

Sada znam da je rad hrana za moje tijelo i da ovdje živim da bih svaki dan hvalila Allaha.” - kaže 20-godišnjakinja, udata za Pakistanca koji je vozač kamiona.

Noureen je 30-godisnja nastavnica bolničke njege na univerzitetu u Saitami, koja je probala i druge religije, uključujući i kršćanstvo koje je nije zadovoljilo, dok nije otkrila

Jedna snalažljiva mlada žena koja radi u glavnoj elektroničkoj firmi u Tokiju uspijeva da obavlja namaz u prostoriji gdje se presvlači odjeća

Islam. Svog muža, 29-godišnjeg Pakistanca koji radi u fabrici je upoznala za vrijeme dok je pohađala predavanja u Islamskom centru (vraćali su se istim putem kući), a zvanično je postala muslimanka prije četiri godine, prije njihovog braka. Ona i njen muž su se dogovorili da je Islam na prvom mjestu, a posao dolazi kao drugi. “Moj muž mi je rekao da trebam promijeniti posao ako tamo ne mogu biti dobra muslimanka.” Dok odrasli muslimani nekako prelaze preko poteskoca koje donosi život po islamskim principima u Japanu, za djecu je to u sustini nemoguće. Noureen nije vidjela svog 2-godišnjeg sina već šest mjeseci jer su ga poslali u Pakistan da živi sa djedom i nanom kako bi ga

odgojili na islamski način. Rodica njene prijateljice iz Iraka je u braku sa Japancem i njihova djeca su dostigla shogakko-dob (osnovna škola). Djeca žive sa njima u Japanu. Pokušala ih je slati u jaslice godinu dana, u Japanu, i zamolila je osoblje da ih ne hrane. Ipak se brinula da bi mogli uzeti hranu od ostale djece. Kada postanu stariji, opet će se brinuti hoće li prisustvovati rođendanima i

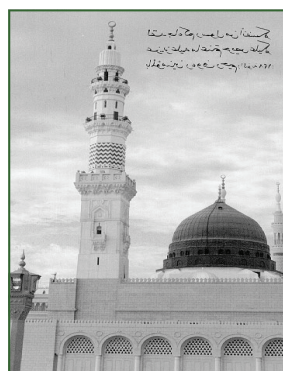
kršćanskim zabavama, a za njih će biti teško da pronađu prijatelje.

Trenutno ne

postoje islamske škole u Japanu.

Noureen kaže: “Problem nije samo hrana, problem je mišljenje ljudi u Japanu; misle da je dječije tijelo - njihovo vlastito, i da dijete treba ostati budno cijelu noć učeći i misleći samo na ispite. Ali, mi vjerujemo da svačije tijelo pripada Bogu i da prema njemu treba postupati s poštovanjem.”

Pripremila Ummu Imad

*“S njima
(ženama)
lijepo
živite”*

**Sura
El-Nisa 19**

Pitanje & odgovor

Pitanje: Da li je dozvoljeno klanjati u odjeći na koju je povratilo dojenče?

Odgovor: Mjesto na kome je povratilo dojenče, koje još ne konzumira hranu (osim majčinog mlijeka), treba poprati vodom. Ono što dijete-dojenče povrti tretira se poput njegove mokraće.

Naime, mjesto na odjeći na koje je dijete povratilo, treba polit vodom i poprati i nakon toga se u toj odjeći može klanjati. Allah dželle šanuhu jeste Onaj koji upućuje na ipravan odgovor.

Šejh Inb-Baz

“Fetve o zenskim pitanjima”
Muhammeda el-Musnida

Neke metode u odgoju djece

Ovaj tekst ću započeti sa par konstatacija koje su - nažalost - stvarnost u skoro svim muslimanskim porodicama, a naročito u porodicama van islamskih sredina. Mi svi pokušavamo našu djecu podučiti islamskom odgoju i malo ko od nas može biti sa sobom zadovoljan. Naime, podučavamo našu djecu Islamu a djeca nas ne razumiju ili sasvim malo razumiju, pa čak i kad nas razume, brzo to zaborave, jer mjesto, vrijeme i način podučavanja su u ovom svemu veliki problem. Istovremeno primjetimo da djeca u svojim školama dobro razumiju učitelje, da vole ići u školu, da sve - školsko - prihvataju za istinu i da su učitelji zadovoljni svojim radom. Pogledajte ovog uspijeha!

Pa šta onda uraditi???

Moramo da prihvatimo stvarnost i krenemo od te stvarne situacije. Kao prvo moramo da svatimo da je ovo vrijeme u kojem mi živimo mnogo drugačije nego što je bilo vrijeme generacija prije nas. Vidite da se u našem vremenu čak najpametniji i najučćeniji ne mogu da snađu a kako onda da to bude djeci lahko. Kao drugo problem je mjesto ili sredina u kojoj živimo (ovdje mislim najviše na muslimane koji nisu u islamskoj sredini, kao npr. Zapad), jer su djeca okružena svim i svačim, a samo ne Islamom. Ovdje također ne možemo ništa promijeniti osim napustiti takvu sredinu. Ostalo je kod trećeg da nešto uradimo to jest da nađemo najbolji način odgoja u skladu sa Kur'anom i Sunetom, koji odgovara ovom vremenu i ovom mjestu. Spomenuo sam u početku da učitelji u školama imaju uspjeha i da su zadovoljni svojim učinkom. Isto ćemo primjetiti da ih djeca dobro shvataju, slušaju pa čak i vole. Koliko smo puta čuli da nam dijete kaže "Ali moj učitelj kaže ovako." ili "Eh nije tako, moja učiteljica kaže ovako." itd. Greške koje se prave u muslimanskim porodicama su većinom slične kod svih, a neke ćemo i spomenuti da bi se mogli prepoznati:

1. Djeca nekad žele da su odrasli, žele naprimjer da pomognu majci u kuhinji ili da pomognu babi kada on nešto radi. A mi ih svaki put otjeramo od sebe, a često i kaznimo zbog toga. Pa zapitaj se onda šta dijete u tom momentu misli o tebi?;
2. Djeca vole kroz igru da uče! A mi većinom "nemamo vremena za igru";
3. Djeca vole da se natječu. A mi to ne znamo iskoristiti;

4. Jedna od velikih grešaka kod porodica koje žive na Zapadu jeste da svoju djecu podučavaju Islamu samo na svom maternjem jeziku. Tako da djeca odmah u početku svate da je Islam nešto strano za sredinu u kojoj žive, imaju jednu vrstu kompleksa kod sebe itd. Ovo su samo neke od grešaka koje pravimo, a istovremeno bih dao neke korisne savjete koji mogu puno da poprave stanje inšAllah:

- Uzmi sebi dva ili tri dana u hefti po sahat ili dva vremena da svoju djecu podučavas Islamu i neka to budu uvijek isti dani i isto vrijeme;
- Napravi islamski ambijent kao na primjer: djevojčice će staviti hidžab a dječaci kapicu, namirisati djecu lijepim mirisom, obećati da će nakon ovog biti nagrađeni (Napomena: što se obeća, mora se i ispuniti);
- Ako se radi o djeci između četiri i deset godina,

napravi im aktivnosti kao na primjer: Da nacrtaju po slovo iz sufare pa zatim da ga boje ili ukrase nečim, pa ga izgovarate zajedno, pa

spominjete riječi koje počinju sa tim slovom itd;

- Ako su djeca nemirna, ne poseži odmah za najstrožim kaznama (da galamiš na njih ili ne daj Bože da upotrebljavaš silu), već uspostavi što veću ozbiljnost;
 - Pričaj im o Islamu samo istinu, ali na način da te razumiju, pričaj im o Sudnjeme Danu, o Džennetu i Džehennemu, o Allahovom Poslaniku alejhisselamu i ashabima r.a., o istoriji Islama i kakvi moraju da budu. Istovremeno ih pitaj šta oni misle o svemu tome, a ako nešto nisu razumili ponovo im objasni ili drugi put ponovi. A kada bude idući 'čas' pitaj ih šta su zapamtili;
 - Imaj raspored šta ćeš koji dan da radiš;
 - Na kraju svakog časa da ih pitaš za dobra i loša djela, to jest da nabroje prvo sva dobra djela koja su tog dana uradili a zatim loša. Ustvari, počni ti njima prvo da pričaš svoja dobra i loša djela, samo nemoj ništa da kriješ, jer ćeš i ti sebe tako popraviti;
 - Pored veze koju imamo sa našom djecom pokušajmo uspostaviti prijateljsku vezu tako da mi njima nešto kažemo u povjerenju a i oni nama također.
- Ovo su neki korisni savjeti koji će možda popraviti stanje u našim porodicama i našoj djeci omiliti učenje Islama. Također iz iskustva vam mogu reći da ćete inšAllah oduševljeni biti rezultatom i da ćete doći vi ili vaša djeca na još više i boljih ideja. Molim Uzvišenog Allaha da popravi stanje muslimanski porodica! Amin!

Šerif Fazlić

Arap i njihovo stanje prije dolaska Islama

Nije moguće u potpunosti svatiti veličanstvenu moć Allahove Objave, osim ako se uporedi stanje koje je predhodilo Objavi sa stanjem koje je rezultat njenog uticaja i moći. Zbog toga ćemo izdvojiti neke od stvari koje karakterišu stanje prije islama. Riječ „arebun“ znači: pustinja, stepa ili neplodna zemlja bez vode. Ovim imenom je od najstariji vremena nazvan Arabijski poluotok i njegovi stanovnici. Historičari dijele Arape u tri grupe prema porijeklu od koga potiču: Arapi El-Baide ili Arapi starosjedioci, Arapi El-Arebe ili Arapi Kahtanije i arapi El-Musta'rebe koji su porijeklom od Ismaila alejselama. Onda se ove tri grupe dijele u druge grupe ili plemena. Zbog različitosti porijekla Arapskih naroda je također i Arabijski poluotok podijeljen na veće regije kao što su: Jemen, Hira, Šam i Hidžaz. Vlast u velikim gradovima ovih država su držali većinom različiti vladari koji su se često međusobno sukobljavali, a u pustinji su živjela beduinska plemena i svako pleme je imalo svog poglavara. Imali su svoju unutrašnju vlast, te je svako pleme bila samostalna državnica. Poglavari plemena je bio kao kralj, njegova riječ se kod svijeta poštovala te kad bi se sa nekim zavadio imao je na hiljade sablija koje su bile spremne da ga brane bez obzira bio on u pravu ili ne.

Kako i u koga su Arapi vjerovali

Većina Arapa slijedila je dugo vremena vjeru Ismaila alejselama, koji ih je pozivao vjeri svoga oca Ibrahima alejselama. To je trajalo jedno izvjesno vrijeme dok nisu počeli zapadati u idolopoklonstvo. Kad je došao na vlast Amr ibn Lihja, koji je bio poglavari plemena Huzaat i kojeg su svi puno voljeli i poštovali, otišao je u Šam da posjeti područje iz kojeg je dolazilo najviše poslanika i na koje je došlo najviše Allahovih Objava. Tamo nađe ljude da obožavaju kipove, pa mu se to dopade i povjerova da su oni u pravu. Iz Šama se vrati

noseći sa sobom kip zvani Hubel, pa ga postavi u Kabu. Zatim pozva stanovništvo Mekke u mnogoboštvo, te mu se oni odazvaše, a nakon kratkog vramena i ostali Arapi. Zatim su donijeli sa obale Crvenog mora kipa zvanog „Menat“, iz Taifa kipa zvanog „Lat“, a kipa kojeg su zvali „Uzat“ su nabavili u Vadi Nahlu. Ovo su bili najveći kipovi, a iz dana u dan broj im se povećavao. Svako pleme je imalo svoga kipa a nakon kratkog vramena i svaka kuća Obožavali su kipove na sljedeći način: stajali su i

zadržavali se kod kipa moleći ga za neku želju i tržili su njegov šefa'at kod Allaha za počinjene grijehe, oko kipa su činili tavaf te mu činili ponizno i skrušeno sedždu, pred kipom su klali žrtvu preko koje su se nastojali približiti kipu, prinoseći bi kipu jelo i piće i obožavali bi neku vrstu stoke, što je istom bio način približavanja kipu i još mnogi drugi načini.

Položaj žene prije Islama

U periodu prije Islama je žena bila na vrlo niskom nivou, takoreći bila je bezvrijedna. Čovjek je mogao u braku da ima žena koliko god on hoće, žene su se kupovale i prodavale kao i ostala roba. Sklapali bi brak sa dvijema rođenim sestrama, kao i ženama svojih očeva, ako bi ostale udovice ili bile puštenice. Ebu Davud prenosi od Aíše, r.a, da je vjenčanje u predislamsko doba bilo na četiri načina:

1. Postojao je brak poput današnjeg. Za momka se nađe djevojka, zaprose je i oni se vjenčaju;
2. Muž kaže ženi nakon završenog mjesečnog ciklusa, idi tom i tom čovjeku i traži da živiš s njim. Njen muž joj se ne primiće dok se ne ustanovi da je trudna s tim čovjekom. Ako ostane trudna, njen muž je ponovo vrati sebi, ako hoće. Ovo se radilo u slučaju da je imao svu žensku djecu, a želio je da mu se rodi muško dijete. Ovakav brak se zvao

Nastavak na sl. strani

Ubade b. es-Samit kaže, da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Ko voli susret sa Allahom, Allah voli susret s njim. Ko mrzi da sretne Allaha, Allah mrzi susret s njim." Nakon toga Aiša r.a. reče: "Mi, uistinu, mrzimo smrt!" Allahov Poslanik, s.a.v.s., odgovori: "Nije to što mislite. Vjernik je u zadnjim momentima svoga života obradovan Allahovim zadovoljstvom i Njegovom nagradom. U tom momentu nema mu draže stvari od onoga što ga čeka, pa voli susret sa Allahom i Allah voli susret s njim. Međutim, kada nevjernik vidi Allahovu kaznu koja mu je pripremljena, mrzi susret sa Allahom i Allah mrzi susret s njim."

Muttefkun alejhi

**Ebu-Hurejre
prenosi da je
Allahov
Poslanik,
s.a.v.s., rekao:
"Ovaj svijet
(dunjaluk) je
zatvor za
vjernika,
džennet za
nevjernika."**

Bilježi Muslim

"nikahul-istibdaj", u prijevodu nikah oblube.

3. Okupi se grupa od tri do deset osoba, pa opće sa jednom ženom, Ako ona ostane trudna, nakon poroda pozove sve učesnike u sramnom činu i svi moraju doći, a ona odabere onoga, koga ona hoće da bude otac njenom djetetu. Taj uzima dijete i daje mu porodično ime.

4. Skupe se kod žene mnogi ljudi i ona ne smije odbiti nikog ko je došao. To su uglavnom bile javne žene. Na svojim vratima su stavljale zastavicu kao znak raspoznavanja njene kuće. Ko god je želio ući kod takvih žena znao je gdje ide. Ako takva žena ostane trudna i rodi dijete, okupili bi se svi koji su joj dolazili, a onda bi pozvali vještaka (dobrog poznavaoца tragova). On bi uzeo dijete u naručje i onda bi odgonetao čije je, ko mu je otac. Kada bi ustanovio, po svojim nekakvim normama ko je otac djeteta, taj je bio dužan da uzme dijete, da mu da svoje ime i da ga odgoji. Jedan od najstrašnji običaja iz džahilijeta je bio zakopavanje ženske djece od strane oca. Arapi su smatrali velikim poniženjem dobiti žensko dijete pa su ga zbog toga mnogi zakopavali.

Ebreha i njegova vojska

Nemože se govoriti o predislamskom dobu a da se ne spomene slučaj koji spada u jedan od Allahovih velikih ajeta (dokaza) i zaista je u

ovom kazivanju velika pouka za one koji su razumom obdareni. Mekka je oduvijek privlačila pažnju kako ljudi iz Arabijskog poluotoka tako ljudi van njega. Makka je bila sa jedne strane vjerski a sa druge trgovački centar na Arabijskom poluotoku. Namjesnik Abesinskog vladara u Jemenu, Ebreha, pošto vidje da Arapi hodočaste Kabu, sagradi veliku crkvu u San'i. Želio je da hodočasnike skrene u San'u, umjesto u Mekku. Kada je za ovaj događaj čuo neki čovjek iz plemena Kenanet, uđe noću u tu crkvu i izmetom zaprlja njeno pročelje. Sazna Ebreha za to, žestoko se naljuti, podiže ogromnu vojsku od 60.000 ljudi i krenu put Mekke, da sruši Kabu. Za sebe odabra najvećeg slona, koga uzjaha i krenu ka Mekki. Vojska je imala još 9 ili 13 slonova, kada je stigao do Mugammesa (mjesto), ulogori vojsku da se odmori i da se pripremi za ulazak u Mekku. Kada su stigli u dolinu Mahser između Muzdelife i Mine, slon zastade i leže. Nije mogao ustati da se približi Kabi. Kaže se da su ga pokušavali dići na silu i nisu mogli. međutim, kada bi ga povukli na koju drugu stranu, on bi odmah ustao. Dok su Ebreha i njegova vojska natezala se oko slona, Allah na njih posla ptice „Eba-Bil" koje su na njih grumenje od gline pečene

bacale, pa ih On, Allah kao lišće koje su crvi istočili učinio." Ptice su izgledale čudno, kao da su balzamovane laste. Svaka je nosila po tri kamena: u kljunu jedan i dva u kandžama. Kada pogodi nekoga, ne može proći a da mu se ne počne raspadati tijelo i umre. Nisu svi Ebrehini vojnici bili pogođeni. Neki su počeli bježati, ali ih je usput dosta nastradalo, pa ih je bilo rasutih na sve strane. Ebreha je bio kažnjen od Allaha velikim žrtvama u vojsci. Vratio se u San'u kao jadnik, napuklih grudi, gdje ubrzo umrije. Što se tiče Kurejšija u Mekki, oni su se razbježali po brdima, videći da u Mekku nadire ogromna vojska. Tek kada je sva opasnost prošla, oni se vratiše bezbijedni svojim kućama. Ovaj događaj se zbilo u mjesecu muharremu, prije rođenja Muhammeda, a.s, na pedeset ili pedeset i pet dana, što odgovara kraju februara ili početku marta 571. god. po kalendaru.

U idućem broju inšAllah: „Život Poslanika alejselama prije objave“

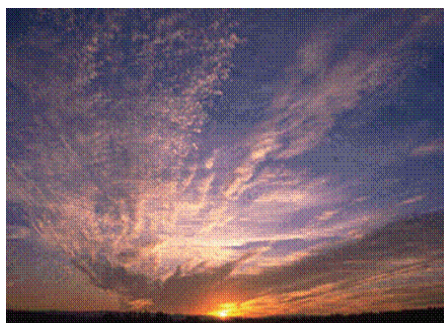
Preuzeto iz knjige:
"Zapečaćeni Dženetski napitak" autora
Safijjurrachmana El-Mubarekfuria

Pripremio Šerif Fazlić

Starica je bila razlog

Bilo je 14.30 poslijepodne, kraj radnog vremena. Ušao sam u auto i krenuo kući. U vožnji sam se sjetio ženine podugačke liste stvari koje trebam kupiti i to sam morao odraditi kako bi imao mir u kući. U povratku kući prolazim pored tržnog centra u kojem uvijek obavljam kupovinu. Izašavši iz auta ugledam staricu ispružene ruke koja moli da joj se udijeli sadaka. Zastao sam. Nisam bio siguran da li da joj udijelim jedan euro ili ne? Na kraju sam ipak posegnuo za jednim eurom i rado ga dao starici rekavši joj: "Evo nano, ovo je za tebe!" Odjednom sam počeo osjećati radost u svom tijelu. Izgledalo je kao da mi svaki dio tijela, učesnik u ovoj dobroj radnji, čestita na ovako velikom poduhvatu. Osjetio sam kao da sam učinio nešto ogromno. Bio sam ponosan na sebe! Ušao sam u auto i krenuo kući. U vožnji sam razmislio o djelu koje sam učinio i na kraju rekao sam sebi: "Subhanallah! Zar jedan jedini euro može čovjeka toliko da izmijeni?" Ovaj dan je prošao, a ja sam se osjećao poput najsretnijeg i najveselijeg čovjeka na Zemlji. Sljedeći dan, u povratku s posla, ponovo sam svratio u tržni centar u nadi da ću sresti onu staricu. Gledao sam lijevo i desno, tražeci staricu na mjestu ispred ulaza na kojem je dan prije sjedila. I zaista, ona je bila tu. Prišao sam joj i upitao je: "Nano, kako si?" Odgovorila je: "Dobro, elhamdulillah." Zbunjeno sam se povukao korak nazad. Subhanallah! Kako se zahvaljuje Allahu, a preživljava tako teško stanje?! Ona je siromašna, stara i bolesna... U tom momentu u mojim mislima je naviralo more pitanja: Jedna stara i siromašna žena ne zaboravlja Allaha s.v.t. i zahvaljuje Mu se. Subhanallah! Koliko samo ima ljudi kojima je Allah dao da im se otvori bezbroj puteva opskrbe, međutim, kada ih upitaš o njihovom stanju, oni kažu: "Loše nam je!" Odvratna riječ u kojoj nema veličanja Allaha niti zahvale Njemu s.v.t. za ono što im je On podario. Nisu svjesni omjera te riječi. Pa ti sa tim pokazuješ da nisi zadovoljan Allahovom opskrbom i Njegovim kaderom. Zaista je takvo ponašanje jako opasno! Nastavio sam dalje pitati staricu: "A ko ste vi? Gdje vam je muž? Gdje su vaša djeca?" Odgovorila mi je: "Ja sam nana i imam sedmero unučadi. Otac im je umro prije četiri godine. Nisu više mogli živjeti u očevom stanu, jer nisu bili u stanju da plate stanarinu. Kćerka je bila primorana da sa djecom doseli u moj mali stan. Međutim, nakon godinu ipo, moja kćerka, majka sedmero djece se teško razboljela i također preselila. Djeci nije preostao više niko osim Allaha, pa mene. Sedmero djece! Najstariji se zove Muhammed i još uvijek ide u školu. Više puta mi je predlagao da prekine školovanje i da ide raditi kako bi mogao opskrbiti braću i sestre. Nisam mu to dozvolila.

Obećala sam mu da ću se ja brinuti o njima. Zbog toga ja sjedim ovdje svaki dan i čekam Allahovu milost u nadi da ću toj siromašnoj djeci moći donijeti nešto za večeru. Hvala Allahu na svemu!" Njena priča me toliko pogodila, te sam odlučio da ne izađem iz prodavnice prije nego što kupim sve potrebno za nju i djecu. Uzeo sam kolica i gurao ih kroz prodavnicu stavljajući u njih sve što sam smatrao potrebnim, a zatim sam izašao i zaustavio prepuna kolica pred staricom rekavši joj: "Evo, ovo je sve za vas i vašu djecu." Gledala me

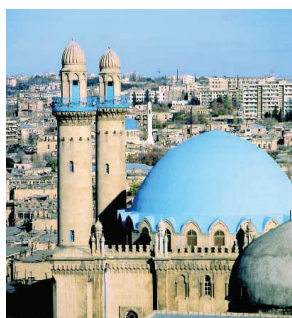
zbunjeno, vjerovatno misleći: "Jesi li ti siguran u to? Zar je to sve za mene?" Zovnuo sam joj taxi i utrpao stvari. Zatim sam ušao u auto i pratio taxi u želji da se uvjerim u istinitost njene priče. Kada smo stigli ugledao sam prizor koji čovjeku može samo suze na oči natjerati. Vidio sam djecu u tako sažaljivom stanju. Malu djecu u odrpanoj odjeći koja je jedva njihva stidna mjesta prekrivala. Kada su ugledali nanu, radosno su skočili i zagrlili je. Starica je također radosno prigrlila mališane. Došao sam sebi tek kada sam osjetio kako mi se suze na hlače spuštaju. Osjećao sam neku neopisivu radost. Krenuo sam kući dugo razmišljajući o onome što sam doživio. Nekoliko dana nakon toga, sa par prijatelja sam oformio jednu manju humanitarnu organizaciju koja se trebala brinuti o siromašnim muslimanima u našem gradu. Pojedinoj braći iz drugih gradova se dopala naša ideja, pa su i oni u njihovim mjestima oformili slične organizacije. Nakon izvjesnog vremena udružili smo sve te organizacije u jednu. Allah nam je spustio Njegovu milost i pomoć. Molim Allaha da ukabuli naša djela. Amin!

Humanitarna organizacija koju je ovaj brat oformio izrasla je u jednu od najvećih humanitarnih organizacija Svijeta. A sve je počelo sa ovom staricom... Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve selem kaže: "Zaštitite se od vatre džehennemske, pa makar sa pola hurme."

Pripremila Ummu Imad

Od Ebu-Hammada r.a. se prenosi da je rekao: "Čuo sam Allahova Poslanika s.a.v.s. kako sa mimbera kaže: 'Mnoge zemlje će te osvojiti, a Allah vam je dovoljan (kao pomagač), pa nemoj da neko od vas zanemari svoje strijele.'

Hadis bilježi Muslim

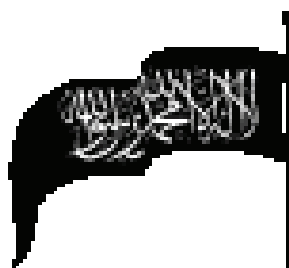

Džamija u Azerbejdžanu

Pod vođstvom Halida ibn Velida r.a. i Sad ibn Ebi Vekkasa r.a.

Prvi sudar Perzijanaca i muslimana prozva se Bitka kod Veriga, jer su Perzijanci bili spremili verige, u koje će okovati zarobljene muslimane. Tome slijdi borba na utoku Tigrisa i Eufrata, gdje pogibe preko 30.000 Perzijanaca. Poslije još jednog poraza Perzijanaca u blizini Kaskara, Halid Ibn Velid r.a. zavlada cijelim zapadnim dijelom donjeg Eufrata. U junu iste godine 633. n.e. zauze i grad Hiru i sa stanovnicima sklopi Ugovor o plaćanju godišnjeg danka, od 90.000 ili 120.000 dirhema. Poslije zauzimanja Enbara i tvrđave Davmetu-l-Đendela, Halid je za 14 mjeseci 633. i 634. uspio u Iraku osvojiti čitavu dolinu rijeke Eufrat. Kada je obavio hadždž početkom 634. i vratio se u Hiru, Halid je dobio zapovijest da sa svojom vojskom odmah krene na granicu Sirije. Prije toga, krajem 12. hidžretske godine i 633. n.e. halifa je poslao četiri vojske prema sirijskoj granici. Vojski kojom je komandovao Amr ibn As r.a. odredio je Palestinu, Jezidu ibni Ebi Sufjanu r.a. Damask, Ebu Ubejdi r.a. Hims a Šurahbilu r.a. Transjordaniju. Čuvši za dolazak islamskih odreda, bizantski car Herkalije sakupi ogromnu vojsku i stavi je pod zapovjedništvo brata Teodora. Saznavši za pripreme Bizantinaca, islamski se komandanti ujedine, pa zatraže pomoć i od halife. Na halifin poziv

Halid je sa 4.000 konjanika krenuo prijekim putem, kuda prije a valjda ni poslije njega, nije niko živ s' vojskom prošao, i deveti dan prispio je u Siriju, gdje se pridružio ostalim islamskim vojskovođama. Sve vojskovođe islamske vojske izabrale su Halida za glavnog komandanta. Islamska se vojska skoncentrirala u dolini rijeke Jermuk istočne pritoke Jordana. U krvavom okršaju koji je trajao čitav dan i noć 21. džumade-l ahira 634. godine bizantska vojska pretrpila je težak poraz, iako je brojčano bila

četiri puta jača (brojala je 200.000 vojnika). Poginuo je i Teodor, a bizantska vojska dala se u paničan bijeg. Preko 40.000 bizantiskih vojnika nastrada, što na bojnopolju, što u rijeci Jermuk. I muslimani platiše ovaj boj sa nekoliko hiljada boraca. Tu je poginuo i Ebu Džehlov sin Ikrime r.a.. Ovom je bitkom odlučena sudbina Sirije. Od tada nisu prošla ni četiri mjeseca, a Ebu Ubejda s jedne, i Halid, s druge strane, udoše pobjedonosno u glavni grad Sirije-Sam, u Damask. Tim je sudbina Sirije bila odlučena. Kad je čuo za poraz svoje vojske, bizantiski car Herkalije je rekao: "Zbogom

Sirijo! Kako izvanredno lijepu zemlju dobiva neprijatelj." Početkom 635. na perzijskom prijestolju opet sjedi potomak porodice Kisra-Perviz, mladi Jezdidžerd. Javlja se oduševljenje za osvetom nad muslimanima. Vojskovođa Musenna, uvidjevši toliko oduševljenje i pripreme Perzijanaca, povuče se sa svojim četama na granicu pustinje Zu Kar i o svemu obavijesti Kalifu, da su Perzijanci odlučili da jedinstveni i svim snagama napadnu muslimane. Na vijesti iz Iraka, Kalifa Omer r.a. naredi opću mobilizaciju i sakupi veliku vojsku kojoj na čelo stavi Sad ibn Ebi Vekkasa r.a.. Uskoro iza Vekkasova odlaska, poslao mu je nova pojačanja od nekoliko hiljada dobro opremljenih vojnika. Zbog opće amnestije za sve nekadašnje pobunjenike koji su se vratili u Islam, sada su se javljali mnogi dobrovoljci sa svih strana Arabije i jedni su otpremani u Irak a drugi na Siriju. Među vojnicima koji su došli iz Medine, bila su i dva poznata borca i na glasu junaka, za koje Kalifa piše Sadu: "Šaljem ti dvije hiljade ljudi. Tulejha ibn Huvejlida i Amr ibn Madi Keriba." Sad ibn Ebi Vekkas r.a. proveo nekoliko mjeseci na granici Iraka u mjestu Zerid organizirajući vojsku, dok mu ne stiže vijest od Umera r.a. da krene prema Kadisijsi kod Kufe do Eufrata, gdje će biti odlučna i za Perziju tako

sudbonosna bitka, kao što bijaše ona na Jermuku za Bizantiju. Istovremeno i perzijska vojska, dva puta brojnija i opremljenija od muslimanske, pod zapovjedištvom Rustema, glasovitog junaka i satrapa (namjesnika u provinciji) iz istočnog Horosana, slegla se s lijeve strane rijeke Eufrata. Prije nego je došlo do bitke s Perzijancima uputi Sad jednu deputaciju perzijskom vladaru Jezdidžerd III kome ponudi tri alternative: 1. primanje Islama; 2. plaćanje danka islamskoj državi ili 3. rat.

Kralj Jezdidžerd III se naljuti na deputaciji i izrazi čuđenje kako se malobrojni i siromašni muslimani

uopće usuđuju stupiti u borbu sa silnom perzijskom državom. Zaprijeti još kako će poslati svog slavnog vojskovođu Rustema da ih svižu sasječe na Kadisiji. Pošto nije došlo do sporazuma sa Perzijancima, kralj željan slave naredi vojskovođu Rustemu početkom februara 636. da prebaci vojsku preko Eufrata i rastjera muslimane. Rustem sa 120.000 vojnika i mnogo slonova krenu prema Kadisiji. Tada nastade strašan i očajan boj. Obje su se vojske junački borile i sreća bijaše sad na jednoj sad na drugoj strani. Treći dan našao se na bojnju polju i Hašim ibn Utbe, koji je po halifinoj zapovijedi pohitao kao ispomoć sa nekoliko hiljada konjanika. Nas ta očajna borba. Mračna

i tiha noć bila je već na zemlju pala, a borba je jednako trajala. Zveket oružja, poklici pobjednika, jauk i lelek pobijeđenih, vrisak i hrzanje konja tužno su odzvanjali kroz mirnu noć, koju prozvaše noć užasa i jauka. Četvrti dan, ranim jutrom, kad je sunce pozlatilo poljane krvave Kadisije, muslimani su pribrali posljednje snage i u silnom naletu pobijedili neprijatelja. Što nije izginulo od perzijske vojske pobjeglo je prema Ktesifonu. Izginulo je oko 30.000 Perzijanaca i 8.000

Rustem sa 120.000 vojnika i mnogo slonova krenu prema Kadisiji. Tada nastade strašan i očajan boj.

šehida. Poraz Perzijanaca bio je porazan za njihovo Carstvo. Dok je trajala bitka na Kadisiji, dotle je vojskovođa Utbe ibn Gazvan oteo Perzijancima grad Obola, na ušću Tigrisa i Eufrata, glavno skladište perzijske pomorske trgovine sa Kinom i Indijom. Po nalogu halife, četiri milje od obale, vojskovođa je sagradio džamiju i postavio temelj staroj Basri. Nekoliko mjeseci iza Kadisije muslimani osvajaju i glavni grad Ktesifon. U ovom gradu zadobili su toliki ratni plijen da je, nakon izdvajanja jedne petine za državnu kasu, svakom vojniku pripalo po 12.000 dirhema. Jezdidžerd je sa porodicom pobjegao u Hulvan, a Perzijanci su pristalili na

plaćanje danka. Šah se nije mirio sa porazom i sakupio je vojsku u Dželvelau, ali i tu perzijsku vojsku Hašim ibn Utbe pobijedio je 637. godine. Nakon što je Hašimova vojska osvojila i Hulvan, Jezdidžerd je pobjegao dalje prema sjeveru. Pošto su Tikrit, Masebzhan, Hit i Hira iznova, došli u muslimanske ruke, čitava Mesopotamija postala je sastavni dio halifata. Po halifinom naređenju muslimani su sagradili dva nova grada: Basru i Kufu. Namjesnik Ahvaza sklopio je s muslimanima primirje, ali kad ga je prekršio naredi

Omer r.a.

muslimanima da udare na Ahvaz što su ovi i učinili i osvojili ga. Kako je Jezdidžerd i

dalje okupljao Perzijance i podsjećao ih na staru slavu, muslimani su osvojili Rahmurmuz a poslije i Tester. Vladar se sa svojom vojskom utaborio u gradovima Hemezanu i Nehevandu, ali su muslimani osvojili i te gradove. Pošto Jezdidžerd i dalje nije mirovao, halifa Omer r.a. je 639. poslao sedam vojski na granicu s Perzijancima na koju su oni napadali. Nakon toga, muslimani su osvojili Isfahan, Azerbejdžan, Rej i Bab. Jezdidžerd se sklonio u Merv i odatle zatraži pomoć od Turaka i Kineza, ali ga muslimanska vojska ponovo razbila.

Iz knjige "Povijest Islama" od M. Spahića

Pripremio Ebu Hamza

Da li ste znali....

Dostignuća i istraživanja u islamskom halifatu na području zdravstva su naglo rasla zbog velikog broja stručnjaka. Krajem IX stoljeća n.e. je stručnjak Razi napisao enciklopediju i nekoliko studija o tad poznatim bolestima, kao što su crvenilo, ospice, i razne alergije. Muđu njima je analizirao alergiju, koja je tek devet stoljeća kasnije dobila svoje ime. Brojna djela islamskih stručnjaka su prevedena na latinski i postala su temeljem medicine kršćanskih zemalja. Tako je hirurg Abul-Kasim is Kordobe (današnja Španija) nakon preseljenja na ahiret 1013. godine ostavio obimnu enciklopediju u 30 svezaka. U njoj opisuje različito korišćenje hirurškog noža i raspravlja o operacijama. U njoj su skice više od 200 različitih instrumenata koje je sam osmislio.

Od Ebu-Katade r.a. se prenosi: Allahov Poslanik s.a.v.s. je rekao: "Kada neko od vas uđe u dzamiju, neka ne sjeda, dok ne klanja dva rekata"

Hadis bilježe
Buharija I
Muslim
(Muttefekun
alejhi)

Skrušenost u namazu

Prioritetno mišljenje o skrušenosti je da je ona - vadžib. Šejhu-l-Islam Ibn Tejmijje (Allah mu se smilovao) citirajući riječi Uzvišenog: *"Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je zaista teško, osim poslušnima."* (Sura El-Bekare, 45) kaže: "Ovo implicira na prijekor onih, koji nisu skrušeni (ponizni). Prijekor se propisuje samo u slučaju odbijanja obaveznog ili činjenjem zabranjenog akta. Prema tome, ako oni koji ne posjeduju skrušenost - zaslužuju prijekor to nam ukazuje da je skrušenost vadžib.

Činjenicu da je skrušenost vadžib

potvrđuju slijedeći kur'anski ajeti: *"Ono što žele vjernici će postići, oni koji molitvu svoju ponizno obavljaju ..."* (Sura El-Mu'minun, 1-2) *"Oni su dostojni nasljednici, koji će Džennet naslijediti, oni će u njemu vječno boraviti."* (Sura El-Mu'minun, 10-11) Uzvišeni Allah nam ukazuje da će skrušeni naslijediti Firdevs, i niko drugo osim njih. Skrušenost je obavezna dio namaza i to podrazumijeva smirenost i poniznost. Onaj koji ključa kao vrana pri obavljanju sedžde, ne posjeduje skrušenost; a ko ne podigne glavu potpuno prilikom vraćanja sa rukua i ne zastane prije nego što krene na sedždu, nije smiren, jer smirenost podrazumijeva odmjereno tempo pri obavljanju vjerskih dužnosti. Čovjek

koji nema smirenosti, nema ni skrušenost u svome namazu a ko nema skrušenost - on je grijешnik. Druga indikacija da je skrušenost u namazu - vadžib jest činjenica da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., upozoravao ljude koji su dizali pogled ka nebu u toku namaza. Taj postupak je kotradiktoran skrušenosti. (Medzmu'a-l-Fetava, 22/ 553-558) O fadiletima skrušenosti u namazu i opominjanju onih koji su je zapostavljali Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže: "Uzvišeni Allah je

činjenice koje nam pomažu da ostvarimo skrušenost u namazu i kaže: "Dvije stvari nam pomažu da ostvarimo skrušenost: jaka želja da uradimo ono što nam je obaveza i slabljenje dekoncentracije." Jaka želja da uradimo ono što nam je obaveza u vjeri ogleda se u čovjekovoj težnji da se skoncentriše na svoj govor i rad, razmišljajući o Kur'anskim ajetima, njihovim značenjima i dovama, imajući na umu činjenicu da on priča sa Uzvišenim Allahom kao da ga vidi (jer kada ustane da klanja, rob

zaista razgovara sa svojim Gospodarom).

Ihsan znači

'obožavati Allaha kao da Ga vidimo, a ako Ga mi ne možemo vidjeti, doista On vidi nas!" Sve što više osjeti ljepotu i slast namaza rob će mu biti privrženiji. To, opet zavisi od jačine njegovog imana. Postoje mnogobrojni načini da se iman ojača. Zbog toga je Allahov Poslanik, s.a.v.s., imao običaj da kaže: "U vašem svijetu, najdraže su mi bile žene i mirisi, a radost moga srca je u namazu." U drugom hadisu je rekao: "O, Bilale, hajde da nas namaz odmori," nije rekao 'da se odmorimo od njega (namaza)." (Nesai, Ahmed, Ibn Sa'd) Slabljenje dekoncentracije (za vrijeme namaza) podrazumijeva našu težnju da odstranimo sve

Nastavak na sl. strani

Prvo zaštita će čovjek polagati račun na Sudnjem danu je namaz!

ono, što nam odvlači misli od Uzvišenog Allaha i odvraća pažnju od namaza. Ovo se razlikuje od osobe do osobe, shodno prisutnim vesvesama. Zavisi i od stepena sumnji, želja i mogućnosti srca da se odupre nedozvoljenom (Medzmu'a-l-Fetava, 22/606-607) Ebu Hurejre r.a. prenosi: "Allahov Poslanik s.a.v.s je rekao: "Prvo zašta će čovjek polagati račun na Sudnjem danu je namaz, pa ako mu bude ispravan i primljen spasio se je i uspio. A ako mu namaz ne bude primljen izgubio je i propao." (Tirmizi, hasen)

Prikirvanje skrušenosti

Huzejfa r.a. imao je običaj da kaže: "Čuvajte se licemjerstva u skrušenosti". Pa je upitan: "Šta je to licemjerstvo u skrušenosti?" Odgovorio je: "Kada tijelo ispoljava skrušenost koje ne potiče iz srca." Fudail Ibn Ijjad je rekao: "Ružno je vidjeti čovjeka da ispoljava skrušenost, koju ne posjeduje njegovo srce." Neko je vidio čovjeka pogurenog tijela i ramena, pa mu je prišao i rekao, "Skrušenost je tu" ukazujući na srce, "a ne ovdje," tapšuci ga po ramenima. (El-Medaridz, 521/1) Kaže Ibnu-l-Kajjim (Allah mu se smilovao), objašnjavajući razliku između istinske bogobojaznosti i lažne skrušenosti licemjera: "Bogobojaznost vjernika ogleda se u njegovom srcu koje je pokorno, ponizno i svjesno Allahove Veličine;

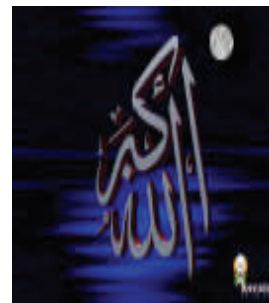
puno strahopoštovanja i strepnje, dok se u potpunosti ne preda svome Uzvišenom Gospodaru. Stidljivo i sa ljubavlju poznaje Njegove blagodati i vlastite greške. Nema sumnje da će skrušenost srca biti praćena i od ostalih organa tijela. Lažna bogobojaznost ispoljava se razmetanjem i pretvaranjem bez udjela srca." Tako su se neki Ashabi utjecali Allahu riječima: "Gospodaru moj, utječem ti se od lažne skrušenosti." A kada su upitani šta je to lažna skrušenost, odgovorili su: "Da tijelo izgleda skrušeno, a u srcu poniznosti nema!" Istinski pokoran sluga sputao je fizičke strasti i njegovo je srce ispunjeno svjetlošću Allahove Uzvišenosti. Strasti su ugašene zbog osjećaja ogromnog strahopoštovanja koje ispunjava srce. Tijelo je smireno, a srce postaje spokojno. Rob osjeća sigurnost uz svog Gospodara, dok Uzvišeni Allah spušta smiraj na njega. Razmetanje i licemjerno pretjerivanje u skrušenosti jest ponašanje osobe koja želi da se istakne pred drugima, dok mu je duša, u suštini, prepuna strasti i požuda. Tako njegova spoljašnjost izražava poniznost, ali zvijer - strast boravi u njemu i strpljivo čeka u zasjedi da se baci na plijen. (Kitabu-r-Rub, str. 314, Daru-l-Fikr, Jordan) Skrušenost u namazu postiže se kada se srca isprazni i klanjač skoncentriše isključivo na namaz; sve ostalo se zanemaruje i

zapostavlja. Samo tada on nalazi utjehu i uživanje u namazu, što potvrđuje Poslanik s.a.v.s: "...Radost moga srca je u namazu." (Tefsir ibn Kesir, 5/456, Hadis se nalazi u Musnedu Ahmeda Ibn Hanbela, br. 3/128, i u Sahihu-l-Dzami', 3124) Uzvišeni Allah spominje: "*El-hasi'ine ve-l-Hasi'at* (Ljudi i žene koji su ponizni pred svojim Gospodarom)", i opisao ih je kao stepen onih koji su odabrani. I kaže da je za njih On pripremio oprost i veliku nagradu (Džennet). (Sura El-Azhab, 35) Jedna od koristi koju klanjač ima od poniznosti jeste olakšanje namaza. Uzvišeni Allah kaže: "*Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je zaista teško osim poslušnima.*" (Suea El-Bekara, 45) Iskreni vjernici, pokorni Allahu, se boje Njegove kazne i vjeruju u Njegovo obećanje i opomene. To znači da je namaz zaista težak, osim onima koji posjeduju skrušenost (Tefsir Ibn Kesir, 1/125) Skrušenost je veoma važna, ali ipak lahko iščezava iz srca ljudi. Rijetko je prisutna, posebno u vremenu u kojem živimo. Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao je: "Prva stvar koja će biti uzdignuta sa zemlje - oduzeta od mog Ummeta jest skrušenost, tako da ćeš teško sresti roba ponizna." (Prenosi Et-Taberani u El-Kebiru i njegov sened je dobar.

Šejh Muhammed
El-Munadždžid

Ibn Abbas
r.a. prenosi
da je Allahov
Poslanik
sallallahu
alejhi ve
selem
rekao: "Dvije
blagodati
(Allahove)
beiskorištene
su od većine
ljudi: zdravlje
i slobodno
vrijeme."

Hadis bilježi
Buharija

Aiša, r.a., prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, rekao: "Ko nešto novo uvede u vjeru (ovu našu stvar), što nije od nje, to se odbija."

Muttefekun alejhi

Slijeđenje Poslanikovog s.a.v.s. sunneta

Nastavak is prošlog broja

Kaže Uzvišeni Allah: "A kada im se kaže: 'Pristupite onome što Allah objavljuje, i Poslaniku', oni odgovaraju: 'Dovoljno nam je ono što smo od predaka naših zapamtili.' Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravom putu bili?!" (El-Maide, 104.) U komentaru ovoga ajeta Ibn Kesir kaže: "To jest, ako budu pozvani Allahovoj vjeri, i Njegovom Šerijatu i onome što on naređuje i ostavljanju onoga što zabranjuje; kažu: 'Nama je dovoljna vjera i obredi na kojima smo zatekli naše pretke.' A Uzvišeni kaže: "Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravom putu bili", tj. ne poznaju i ne shvataju istinu i ne idu Pravim putem, pa kako da ih takve slijedite!? Na onome svijetu, kada ovakvi kazne dopadnu od Allaha će tražiti opravdanja što su ih velikani zaveli, ali to im se neće prihvatiti kao opravdanje." Kaže Uzvišeni: "Na Dan kada se njihova lica u vatri budu prevrtala govorit će: 'Kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali.' I govorit će: 'Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas s Pravoga puta odveli. Gospodaru, podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim.'" (El-Ahzab, 66.-67.) Jedne prilike Urve ibn Zubejr je rekao Ibn Abbasu: "To nisu činili Ebu Bekr i Omer." A Ibn Abbas mu je rekao: "Tako mi

Allaha, vi, izgleda, s tim nećete prestati dok vas Allah ne kazni." Kaže Ibn Tejmijje: "Allahova vjera se temelji na slijeđenju Allahove Knjige, sunneta Njegovog Poslanika i onoga oko čega se složio ummet. Ovo troje je zaštićeno od greške, a sve ostalo nije sigurno."

Prešućivanje uleme

Još jedan od razloga što svijet ne slijedi sunnet Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, je što ulema skriva istinu o tome šta je ispravno od vjere, a šta nije. Ako učeni ljudi u vjeri ne budu širili istinu i ne budu suzbijali laž, tada će glas laži nadvladati glas istine, pa će neuki narod pomisliti da su sljedbenici laži na istini, zbog njihovog mnoštva i zbog toga što vode glavnu riječ u društvu. Zbog toga Uzvišeni Allah kaže: "One koji budu tajili jasne dokaze i Pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti a proklet će ih i oni koji imaju pravo da proklinju, oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv." (El-Bekara, 159.-160.).

Abdulvaris Ribo

Od Džabira, r.a., prenosi se daje rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., kada bi držao hutbu, oči bi mu pocrvenile, podigao bi svoj glas i pojačao bi srdžbu kao da upozorava na neprijatelja, pa bi rekao: «Neprijatelj će vas iznenaditi ujutro ili uveče.» Zatim bi rekao: «Ja sam poslat, a između mene i Sudnjeg dana je koliko između ova dva prsta!», uperio bi kažiprst i srednji prst, pa bi rekao: «Nakon navedenog, znajte da je Allahova Knjiga najbolji govor, a najbolja uputa je uputa Muhammeda, s.a.v.s. Najgore stvari su novotarije, a svaka novotarija je zabluda.» Zatim je rekao: «Ja sam preči svakom muminu od njega samoga sebi. Ko od vjernika ostavlja imetak, neka ga ostavi svojoj porodici, a ko umre, a ostane mu dug ili djeca, neka ih ostavi meni i ja ću se za njih brinuti.»

Hadis bilježi Muslim

Iskrivljenost današnjeg Tevrata

Uistinu ovaj današnji Tevrat koji se pripisuje Musau a.s. nije od njega i na to ukazuje nekoliko činjenica:

Ovom Tevratu je prekinut lanac prenosilaca prije kralja Jušuje sina Amonova koji je na prijesto došao 638. p.n.e. Primjerak Tevrata koji je pronađen 18 godina nakon njegovog ustoličenja ne može se uzeti kao oslonac, jer ga je napisao svećenik Hilkija. Pored toga što se ne može uzeti kao izvor treba dodati da preovladava mišljenje da je i taj primjerak zagubljen prije nego je Bretschneider (tj. Nabukodonozor, vladar Babilona koji je 587. g.p.n.e. porobio Palestinu, srušio hram Sulejmana a.s. i sve istaknute ličnosti prognao kao roblje u Babilon) osvojio Palestinu 587. g.p.n.e. Ako pretpostavimo da tada nije izgubljen, ta izgubljen je svaki trag Tevratu i ostalim svim knjigama Starog zavjeta u vrijeme osvojenja Palestine. Oni tvrde da je Ezra napisao neke poslanice u Babilonu, međutim i to što je on napisao je nestalo kada je Entijuks (IV) (Entjuhs je ime za nekoliko rimskih vladara koji su došli poslije Alexandra Makedonskog Velikog koji su vladali Sirijom) osvojio Palestinu. On je vladao Sirijom od 175-163. g.p.n.e. i radio je na tome da uništi jevrejstvo i preobrati Palestinu u helenizam pa je prodao položaje jevrejskih sveštenika za novac i ubio ih između (40.000) i (70.000),

konfiskovao je sve njihove posjede, bogomolje i žrtvovao svinju spaljujući je na dan pokolja jevreja, naredivši vojsci od 20.000 vojnika opsadu Jerusalima. Napali su ga u subotu kada su bili okupljeni na molitvi. Opljačkali su ih, porušili i popalili im kuće i zidine, pobili sve ljude, pa čak i djecu i žene. Toga dana se spasio samo onaj ko se sakrio u brdima, rupama i pećinama.

Velika neslaganja i međusobne proturiječnosti između poslanica današnjeg Tevrata i Prve i Druge knjige Ljetopisa koje je napisao Ezra uz pomoć Hagaja i Zaharija. Jevrejski i kršćanski učenjaci su se složili u tome da je Ezra pogriješio oslanjajući se na manjkave listove i da nije pravio razliku između sinova i unuka. Ova trojica vjerovjesnika su bili sljedbenici Tevrata i da je ovaj, danas postojeći, Tevrat Musaovo a.s. djelo, oni ga ne bi osporili niti se sa njime razili i ne bi pali u ovako veliku grešku oslanjajući se na nepotpune dokumente. Isto tako daje Ezrin Tevrat plod nadahnuća kao što oni tvrde ne bi se desila apsurdna i besmislena proturiječja između njega i Prve i Druge knjige Ljetopisa. Sa ovim se jasno objelodanjuje da današnji Tevrat nije Tevrat koji je pisan u vrijeme Musaa a.s. i da on nije Tevrat koji je pisao Ezra. Činjenica je jedino to da je današnji

Tevrat samo skup predaja i priča koje su se proširile kod jevreja a koje su sabrali njihovi rabini ne provjeravajući im vjerodostojnost. Oni su ih uz ostale poslanice stavili u Zbornik knjiga Starog zavjeta, koji sadrži pet poslanica koje se pripisuju Musau a.s. Ovo mišljenje je danas veoma rašireno u Evropi a naročito među učenjacima Njemačke.

Postoje jasna neslaganja i proturiječja u propisima današnjeg poznatog Tevrata i Poslanice Ezekielova. Daje, dakle, ovaj današnji Tevrat ispravan ne bi mu proturiječila Ezekielova Poslanica u propisima.

U danas priznatom Tevratu ne postoji ni jedno mjesto gdje pisac govori o vlastitim stanjima i događajima koje je lično vidio svojim očima, nego naprotiv, svi izrazi u njemu svjedoče da Musa a.s. nije njegov autor i da je ova knjiga samo skup predaja i priča raširenih među jevrejima, s tim da se spominje kome pripadaju koje riječi. Za ono što je po mišljenju pisca Božiji govor stavio je ispred njega " / Bog rečex\ a za ono što je smatrao riječima Musaovim a.s. naveo je "Rece Mojsije".

Iz knjige "Trijumf istine" od Šejha Rahmetullaha bun Halila El Hindijsa

Pripremio Ebu-Hamza

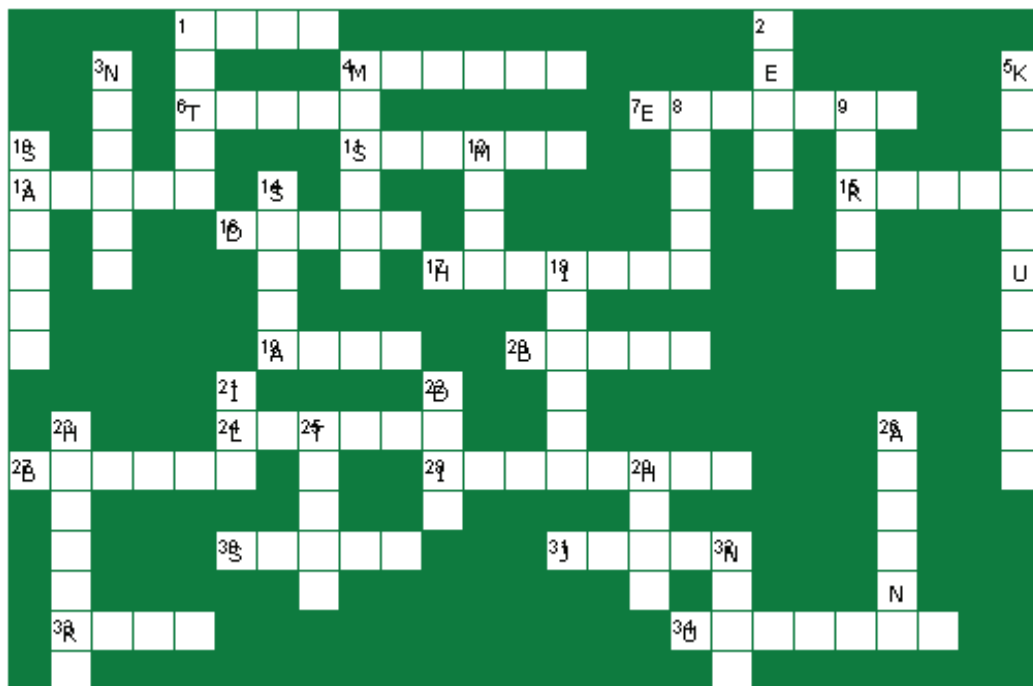
Nastavit ce se inšAllah

**"Traženje
znanja je
jedno od
najboljih i
najvrednijih
dobrih djela i
jedan od
najčasnijih
vidova
dobrovo-ljnog
ibateda"**

Šejh
Muhammed ibn
Salih
el-Usejmin

Provjerite svoje znanje

Pitanja za ispunjaljku

Horizontalno

1. Poglavlje Kur'ana (4)
4. Duhovna bića koja su u pokornosti Uzvišenom Stvoritelju (6)
6. Produžetak bitke na Hunejnu, bitka na ... (5)
7. Poslanikov alejhisselam saputnik u Hidžri (7)
11. Poslanikov alejhisselam ashab koji vodi porijeklo od jednog vladara u Perziji (6)
13. Kurban koji musliman prinosi za svoje dijete sedmi dan po njegovom rođenju (5)
15. Olakšica arap. (5)
16. Dokaz arap. (4)
17. Vladavina halife (7)
19. Patnja, kazna arap (4)
20. Grad na jugu Iraka (5)
24. Muslimansko žensko ime (6)

27. Islamski praznik (6)

28. Samostalno ulaganje truda od strane islamskog učenjaka u iznalaženju pravnog rješenja za novonastalo pitanje (8)
30. Strpljivost arap. (5)
31. Čvrsto uvjerenje (5)
33. Sastavni, temeljni dio arap. (4)
34. Šejh Muhammed ibn Salih el-... (7)

Vertikalno

1. Štap ili neki drugi viši predmet postavljen pred osobu koja klanja na otvorenom prostoru (5)
2. Objavljen Davudu a.s. (5)
3. Dobrovoljni ibadet (6)
4. Poznati muhaddis (6)
5. Noćni namaz (11)

8. Novotarija u vjeri (5)

9. Najveća Poslanikova alejhisselam mu'džiza (5)
10. Milostinja arap. (6)
12. Poslanik a.s. kome je objavljen Tevrat (4)
14. Supruga Poslanika alejhisselam, kćerka Zem'ata (5)
18. Obznana o stupanju u namaz (6)
21. Znanje arap. (3)
22. Slab hadis (4)
23. Ismailova a.s. majka (7)
25. Pokajanje arap. (5)
26. Vođa muhaddisa savremenog doba, šejh Nasiruddin El-... (6)
29. Propis ili pravni status arap. (4)
32. Kaže Uzvišeni: "Kada Allahova pomoć i pobjeda dođu"; prvi

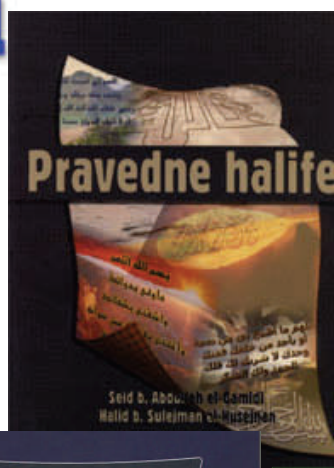
"Traži slast u trome: u namazu, u učenju i razumjevanj u Kur'ana i u zikru. Ako u tome nalaziš slast, idi i budi radostan! U protivnom, znaj da su tvoja vrata zatvorena, pa ih nastoj otvoriti"

Hasan El Basri,
rahmetullahi
alejhi

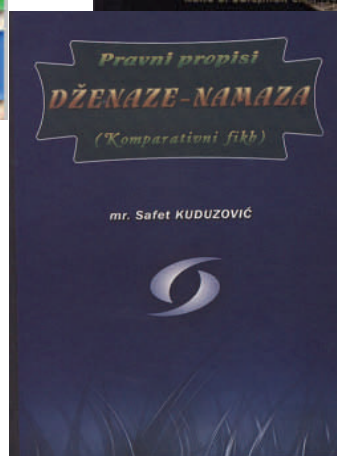
Dzemat Hidzra vam nudi

Novo audio izdanje AIO Linz "Bezvrijednost ovog svijeta" od mr. Safeta Kuduzovića, možete nabaviti kod nas. Kasete daje (kroz mnogobrojne hadise) divan prikaz odnosa Poslanika s.a.v.s. i prvih generacija prema dunjaluku.

Nakon odlaska Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, najuzvišenijem društvu islamsku zastavu ponijele su njegove upućene halife: Ebu-Bekr, Omer, Osman i Alija, radijallahu anhum, koji su dali veličanstvene primjere i pouke u iskrenosti, povjerljivosti i pobožnosti.

Zadovoljstvo i čast nam je, poštovani i uvaženi čitaoci, predstaviti vam djelo "Pravni propisi dženaze-namaza" autora mr. Safeta H. Kuduzovića. Ovo djelo, iako skromno po svome obimu, ali izuzetno bogato po svome sadržaju, jedinstven je udžbenik i relevantan izvor koji tretira ovu tematiku.

**PREVOZ PUTNIKA I ROBE
PO VRLO POVOLJNIM CIJENAMA
RELACIJE HOLANDIJA-BOSNA I HOLANDIJA-SRBIJA I CRNA GORA (SCG)
KOMPLETNI ARAZMANI MOGUĆI
SVE INFORMACIJE MOZETE DOBITI NA TELEFONE:**

HOLANDIJA: 06 2693 8023

SCG: 064 342 4137

Zahvala pripada Uzvišenom Allahu, samo Njega obožavamo i samo od Njega pomoć tražimo. Njemu se utječemo od zla naših duša. Koga On uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi niko ga na pravi put ne može uputiti. Neka je salavat i selam na Allahova miljenika i Poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve selleme, njegovu časnu porodicu i sve one koji slijede njegov put do Sudnjega Dana. Uzvišeni u Kur'anu kaže: "O vjernici, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i umirite samo kao muslimani". Draga braćo muslimani, dragi čitaoci ovog vrijednog časopisa a skromnog članka, sam naslov vam daje predstavu o čemu se želi govoriti. Dakle radi se o skupini studenata šerijatskih nauka čiji je broj 22, što nije konačan broj, inšAllah. O vrijednosti učenja i učenjaka puno toga je spomenuo časni Kur'an, odnosno čisti sunnet i isprvani predhodnici ovog ummeta. Podsjećanja radi, prisjetićemo se nekih od njih, kao što su prvi ajeti objave: "Uči, čitaj u Ime Gospodara koji te je stvorio..." (Kur'an).

"Allah uzdiže među vama one koji vjeruju i one kojima je dato znanje stepenima (Kur'an)". "Zaista se Allaha od Njegovih robova najviše učeni boje (Kur'an)". "Znaj da nema drugog Boga sem Allaha (Kur'an)". Što se tiče sunneta Allahova Poslanika sallallahu alejhi ve selleme, desetine hadisa govore o znanju, vrijednosti učenih tj. uvazivanju i pomaganju istih. Zbog skučenosti prostora spomenemo samo neke kao naprimjer: "Kome Allah želi dobro poduči ga propisima vjere". (mutefekun alejh). "Traženje znanja je obaveza svakom muslimanu". (hadis sahih). "Ko se uputi na put sticanja znanja, Allah mu olakasa put ka džennetu.... (Ebu Davud, Tirmizi)". Smatramo da muslimani današnjice moraju sprovesti velike reforme u svom odnosu prema vjeri i analizirati svoje stanje tj. iznalaziti ispravna rješenja za izlazak iz ove nezavidne situacije. Jedno od ispravnih rješenja se ogleda u školovanju i pomaganju vjerskog kadra (ulagati u produktivne ljude) bez čega je ne zamisliv preporod. U tom pogledu obraćamo se vama

da se shodno vašim mogućnostima uključite u fond stipendiranja budućih islamskih misionara (daijja). Za sve detaljnije informacije i šire objašnjenje možete kontaktirati predsjednika asocijacije (udruženja) islamskih studenata Bilala Bosnića ili se obratiti uredniku dotične novine a može i preko webmestera internet stranice www.jasnauputa.com.

Vama i nama neka bude vodilja (stimulans) ajet i hadis. "Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu, i bojte se Allaha, jer Allah strašno kažnjava (Kur'an)". "Ko bude na pomoći svome bratu, Allah će njemu biti na pomoći.... (hadis sahih).

Naša posljednja dova je: "Hvala Allahu, Gospodaru svih svijetova!

Bilal Bosnić

JasnaUputa
Kur'an i Sunnet | Put Selaha

Početna | Kutubhane | Multimedija | Vijesti | Džemat | Forum | myUputa

E-MAIL

KONTROLNI CENTAR
Ovdje možete upravljati vašim računom, mijenjati lozinku, mijenjati opcije za čitanje emaila, itd.

NOVA PORUKA
Kliknite ovdje da biste sastavili novu email poruku. Imate mogućnost koristiti standardni ili opširniji editor.

REGISTRACIJA
Ukoliko već niste napravili svoj račun, možete to sada učiniti. Registracija je jednostavna i traje samo nekoliko minuta.

www.jasnauputa.com